

ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

στο σχέδιο νόμου «Αμοιβαία συνδρομή των κρατών - μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης στον τομέα της άμεσης φορολογίας, φορολογία τόκων και άλλες διατάξεις»

Προς τη Βουλή των Ελλήνων

Με τις διατάξεις του άρθρου 2 ενσωματώνεται στην εθνική νομοθεσία η Οδηγία 2003/93/ΕΚ του Συμβουλίου της 7ης Οκτωβρίου 2003 (L 264/23/15.10.2003) με την οποία τροποποιήθηκε η Οδηγία 77/799/ΕΟΚ του Συμβουλίου, σχετικά με την αμοιβαία συνδρομή των αρμόδιων αρχών των κρατών μελών στον τομέα της άμεσης φορολογίας.

Η Οδηγία 77/799/ΕΟΚ έχει ενσωματωθεί στο εθνικό δίκαιο με τις διατάξεις του Κεφαλαίου Β' «Αμοιβαία ενδοκοινοτική βοήθεια» του ν. 1914/1990 «Εκσυγχρονισμός και ανάπτυξη του δημοσίου τομέα και της κεφαλαιαγοράς, φορολογικές ρυθμίσεις και άλλες διατάξεις». Το ανωτέρω σχέδιο νόμου τροποποιεί και συμπληρώνει τις σχετικές διατάξεις του νόμου αυτού, σύμφωνα με την Οδηγία 2003/93/ΕΚ.

Με την Οδηγία 2003/93/ΕΚ ρυθμίζεται εκ νέου το πεδίο εφαρμογής της Οδηγίας 77/799/ΕΟΚ του Συμβουλίου. Ειδικότερα:

1. Εξαιρούνται: α) τα θέματα που αφορούν τη διοικητική συνεργασία στον τομέα του φόρου προστιθέμενης αξίας, τα οποία ρυθμίστηκαν με τον Κανονισμό 1798/2003/ΕΚ του Συμβουλίου της 7ης Οκτωβρίου 2003 (L264/15.10.2003) και β) οι ειδικοί φόροι κατανάλωσης, για τους οποίους δεν θα εφαρμοσθεί η Οδηγία 77/799/ΕΟΚ από 1ης Ιουλίου 2005, καθώς, για την επίτευξη αποτελεσματικότερης συνεργασίας μεταξύ των κρατών μελών, έχει προωθηθεί σχέδιο Κανονισμού του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ο οποίος ρυθμίζει τα συναφή με την αμοιβαία διοικητική συνδρομή θέματα αποκλειστικά και μόνον για τους ειδικούς φόρους κατανάλωσης και πρόκειται να ισχύσει από 1ης Ιουλίου 2005, ενώ παράλληλα, με πρόταση νέας Οδηγίας που έχει προωθηθεί, η οδηγία 77/799/ΕΟΚ δεν θα έχει ισχύ για τους ειδικούς φόρους κατανάλωσης από την 1η Ιουλίου 2005 και εξής.

2. Προστίθενται οι φόροι επί των ασφαλιστρών, ο φόρος κύκλου εργασιών, τα τέλη χαρτοσήμου, καθώς και φόροι παρόμοιοι ή ανάλογου χαρακτήρα, που ενδεχομένως προστίθενται ή αντικαθιστούν τους φόρους αυτούς.

Τον Ιούνιο του έτους 2003 ψηφίσθηκε, από το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης η Οδηγία 2003/48/ΕΚ για τη φορολόγηση των υπό μορφή τόκων εισοδημάτων από αποταμιεύσεις που αποκτούν φυσικά πρόσωπα. Στόχος της εν λόγω Οδηγίας είναι η πραγματική φορολόγηση των πληρωμών τόκων στο κράτος - μέλος όπου ο πραγματικός δικαιούχος (φυσικό πρόσωπο) έχει τη φορολογική κατοικία του, σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία του κράτους αυτού. Η Ελλάδα, όπως και η πλειοψηφία των κρατών - μελών, έχει επιλέξει την εφαρμογή του συστήματος ανταλλαγής πληροφοριών.

Με τις διατάξεις της παρ. 1 του άρθρου 17 της πιο πάνω Οδηγίας ορίζεται ότι τα κράτη μέλη οφείλουν να θεσπίσουν και να δημοσιεύσουν τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που απαιτούνται για να συμμορφωθούν με την Οδηγία.

Τον Ιούνιο του έτους 2003 ψηφίσθηκε από το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης η Οδηγία 2003/49/ΕΚ για την καθιέρωση κοινού συστήματος φορολόγησης των τόκων και των δικαιωμάτων που καταβάλλονται μεταξύ συνδεδεμένων εταιρειών διαφορετικών κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Με την Οδηγία προβλέπεται, ότι κατά την καταβολή από ημεδαπή ανώνυμη εταιρεία ή μόνιμη εγκατάσταση στην Ελλάδα εταιρείας κράτους μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης, δικαιωμάτων ή τόκων σε συνδεδεμένη εταιρεία άλλου κράτους μέλους ή σε μόνιμη εγκατάσταση συνδεδεμένης εταιρείας κράτους μέλους ευρισκόμενη σε άλλο κράτος - μέλος, δεν διενεργείται παρακράτηση φόρου εισοδήματος, με εξαίρεση μεταβατικής περιόδου οκτώ (8) ετών, κατά τη διάρκεια της οποίας θα ενεργείται παρακράτηση φόρου εισοδήματος με συντελεστή 10% κατά τα πρώτα τέσσερα (4) έτη και 5% κατά τα τελευταία τέσσερα (4) έτη.

Με τις διατάξεις της παρ. 1 του άρθρου 7 της πιο πάνω Οδηγίας ορίζεται, ότι τα κράτη μέλη οφείλουν να θεσπίσουν και να δημοσιεύσουν τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που απαιτούνται για να συμμορφωθούν με την Οδηγία αυτή.

Με τις προτεινόμενες διατάξεις του άρθρου 18, εναρμονίζεται η ελληνική νομοθεσία περί Φ.Π.Α. με τις διατάξεις της Οδηγίας 2003/92/ΕΚ του Συμβουλίου της 7ης Οκτωβρίου 2003. Με την Οδηγία αυτή τροποποιήθηκαν οι διατάξεις της 6ης Οδηγίας Φ.Π.Α. (Οδηγία 77/388/ΕΟΚ), που αφορούν τον προσδιορισμό του τόπου παράδοσης αερίου μέσω του συστήματος διανομής φυσικού αερίου και ηλεκτρικής ενέργειας.

Κατά συνέπεια τροποποιούνται οι διατάξεις του Κώδικα Φόρου Προστιθέμενης Αξίας, ο οποίος κυρώθηκε με το ν. 2859/2000, οι σχετικές με τον τόπο παράδοσης αγαθών και συγκεκριμένα:

Στην περίπτωση που ο αγοραστής των προαναφερόμενων αγαθών, είναι μεταπωλητής αερίου μέσω του συστήματος διανομής φυσικού αερίου ή ηλεκτρικής ενέργειας, η παράδοση των αγαθών αυτών φορολογείται στο κράτος όπου βρίσκεται η εγκατάσταση του αγοραστή - μεταπωλητή για την οποία παραδίδονται τα εν λόγω αγαθά.

Στην περίπτωση που ο αγοραστής είναι τελικός καταναλωτής (άλλος υποκείμενος - όχι μεταπωλητής, μη υποκείμενος - ιδιώτης, Δημόσιο), η παράδοση των αγαθών φορολογείται στον τόπο της πραγματικής χρησιμοποίησης και εκμετάλλευσης των αγαθών (τόπος πραγματικής κατανάλωσης).

Η καταβολή του φόρου τόσο από τον αγοραστή μεταπωλητή όσο και από τον υποκείμενο στο φόρο τελικό καταναλωτή γίνεται με τη μέθοδο της αντιστροφής της υποχρέωσης (χρέωση - πίστωση).

Όμως, για το μη υποκείμενο (ιδιώτη, Δημόσιο) τελικό καταναλωτή η υποχρέωση καταβολής του φόρου παραμένει στον πωλητή, ο οποίος θα πρέπει να εγγραφεί στο κράτος - μέλος κατανάλωσης ή να ορίσει φορολογικό αντιπρόσωπο, εάν πρόκειται για υποκείμενο σε τρίτη χώρα.

Η εισαγωγή αερίου ή ηλεκτρικής ενέργειας απαλλάσσεται, δεδομένου ότι η πράξη αυτή φορολογείται ως παράδοση στο εσωτερικό της χώρας εισαγωγής.

Ο τόπος παροχής των υπηρεσιών πρόσβασης στα συστήματα διανομής των ανωτέρω αγαθών, καθώς και της μεταφοράς και διοχέτευσης μέσω των συστημάτων αυτών και της παροχής άλλων υπηρεσιών που συνδέονται

άμεσα με τις υπηρεσίες αυτές, είναι ο τόπος του λήπτη.

Για την παράδοση θέρμανσης, ψύχους, νερού και παρόμοιων αγαθών δεν υπάρχουν αλλαγές ως προς τον τόπο φορολογίας τους, καθώς τα αγαθά αυτά δεν αποτελούν αντικείμενο διασυνοριακών συναλλαγών.

Τα νέα μέτρα πρόκειται να εφαρμοστούν στη χώρα μας από την 1η Ιανουαρίου 2005 δεδομένου ότι το χρονικό αυτό διάστημα διαμορφώνονται και οι προϋποθέσεις για το πλήρες άνοιγμα των αγορών αερίου και ηλεκτρικής ενέργειας.

Ειδικότερα:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΡΩΤΟ

Ενσωμάτωση στο εθνικό δίκαιο της Οδηγίας 2003/93/ΕΚ του Συμβουλίου σχετικά με την αμοιβαία συνδρομή των αρμόδιων αρχών των κρατών - μελών στον τομέα της άμεσης φορολογίας

Οι διατάξεις του Κεφαλαίου αυτού αποτελούν εναρμόνιση της ελληνικής νομοθεσίας με τις διατάξεις της με αριθμό 2003/93/ΕΚ Οδηγίας του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (L 264/23/15.10.2003). Η Οδηγία αυτή τροποποίησε την με αριθμό 77/799/ΕΟΚ Οδηγία του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (L 336/15/27.12.1977), σχετικά με την αμοιβαία συνδρομή των αρμόδιων αρχών των κρατών μελών στον τομέα της άμεσης και της έμμεσης φορολογίας, η οποία έχει ενσωματωθεί στην ελληνική νομοθεσία με τις διατάξεις των άρθρων 19 έως και 24 του Κεφαλαίου Β' του ν.1914/1990 (ΦΕΚ 178 Α' /17.12.1990).

1. Με τις διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 2 αντικαθίσταται η παράγραφος 1 του άρθρου 20 του ν.1914/1990 προκειμένου να γίνει αφ' ενός επέκταση του πεδίου εφαρμογής στους φόρους επί των ασφαλίσεων, στο φόρο κύκλου εργασιών και στα τέλη χαρτοσήμου, και σε κάθε άλλο παρόμοιο ή ανάλογου τύπου φόρο, ο οποίος προστίθεται ή αντικαθιστά τους φόρους αυτούς και αφ' ετέρου διαγραφή του φόρου προστιθέμενης αξίας και των ειδικών φόρων κατανάλωσης.

2. Με τις διατάξεις της παραγράφου 2 ορίζεται ως αρμόδια αρχή για να αιτείται, να λαμβάνει και να παρέχει πληροφορίες προς τις αρμόδιες αρχές των άλλων κρατών μελών, η Διεύθυνση Διεθνών Οικονομικών Σχέσεων του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών, η οποία, σύμφωνα με τις διατάξεις του π.δ. 249/1998 «Τροποποίηση και συμπλήρωση του Οργανισμού του Υπουργείου Οικονομικών (π.δ. 284/1988)» (ΦΕΚ186 Α' /6.8.1998), έχει την αρμοδιότητα ανταλλαγής πληροφοριών για την εφαρμογή των Συμβάσεων Αποφυγής Διπλής Φορολογίας του Εισοδήματος, όχι μόνον μεταξύ της Ελλάδας και κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αλλά και μεταξύ της Ελλάδας και τρίτων κρατών. Οι εν λόγω Συμβάσεις περιέχουν, ως προς την ανταλλαγή πληροφοριών, ανάλογες με το παρόν σχέδιο νόμου διατάξεις.

3. Με την παράγραφο 3 προστίθεται στο άρθρο 22 του ν. 1914/1990 νέα παράγραφος, με την οποία ορίζεται σε ποια πρόσωπα και σε ποιες περιπτώσεις καθίσταται αναγκαία ή είναι δυνατή η αποκάλυψη των σχετικών φορολογικών πληροφοριών.

4. Με τις διατάξεις των παραγράφων 4 και 5 του άρθρου αυτού συμπληρώνεται το άρθρο 23, το οποίο προέβλεπε την υποχρέωση του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών ή του εξουσιοδοτημένου εκπροσώπου του να ενημερώνει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή για οποιαδήποτε διμερή διευθέτηση επιτυγχάνεται μεταξύ Ελλάδας και ενός από τα κράτη μέλη. Ειδικότερα, στο άρθρο αυτό προστίθενται δύο νέες παράγραφοι σχετικά με τη δυνατότητα που παρέχεται στην αρμόδια ελληνική φορολογική αρχή να διαβουλευεται διμερώς ή πολυμερώς με τις αρμόδιες αρχές άλλων κρατών μελών, όταν κρίνει ότι οι πληροφορίες που παρέχει ή λαμβάνει ενδιαφέρουν απαραίτητα και άλλα κράτη μέλη, για την αντιμετώπιση της φοροδιαφυγής και της φοροαποφυγής. Η δυνατότητα διαβούλευσης σε διμερές και σε πολυμερές επίπεδο έχει προβλεφθεί από την Οδηγία 77/799/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 19ης Δεκεμβρίου 1977, σχετικά με την αμοιβαία συνδρομή των αρμόδιων αρχών των κρατών μελών στον τομέα των άμεσων φόρων (L336/15/27.12.1977), πλην όμως η ενσωμάτωση της Οδηγίας 77/799/ΕΟΚ στην εθνική νομοθεσία, με τις διατάξεις του Κεφαλαίου Β' του ν.1914/1990 (ΦΕΚ 178 Α'), δεν είχε συμπεριλάβει στο άρθρο 23 του νόμου αυτού τη μέθοδο πολυμερούς διαβούλευσης με τη συμμετοχή της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

5. Με τις διατάξεις της παραγράφου 7 του άρθρου αυτού καταργείται η γενική εξουσιοδοτική διάταξη του άρθρου 24 του ν. 1914/1990.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΥΤΕΡΟ

Ενσωμάτωση της Οδηγίας 2003/48/ΕΚ σχετικά με τη φορολογία των υπό μορφή τόκων εισοδημάτων από αποταμιεύσεις που αποκτούν φυσικά πρόσωπα

Με τις προτεινόμενες διατάξεις των άρθρων 4 έως και 13, ενσωματώνεται στο εθνικό δίκαιο η Οδηγία 2003/48/ΕΚ του Συμβουλίου της 3ης Ιουνίου 2003 (L 157/38/26.6.2003 Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης) για τη φορολόγηση των υπό μορφή τόκων εισοδημάτων από αποταμιεύσεις, τους οποίους αποκτούν φυσικά πρόσωπα κάτοικοι κρατών - μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης από άλλο κράτος - μέλος αυτής, ώστε να φορολογούνται τελικά μόνο στο κράτος - μέλος της κατοικίας του δικαιούχου.

Με τις διατάξεις του άρθρου 4 δίνονται οι ορισμοί του «πραγματικού δικαιούχου», του «φορέα πληρωμής», των «τόκων» και του «αρμόδιου φορέα».

Με τις διατάξεις του άρθρου 5 ρυθμίζονται οι υποχρεώσεις του φορέα πληρωμής σχετικά με τον προσδιορισμό από αυτόν με ακρίβεια των στοιχείων του πραγματικού δικαιούχου των τόκων, καθώς και της φορολογικής κατοικίας του. Σε περίπτωση που ο φορέας πληρωμής, δεν μπορεί να προσδιορίσει τον πραγματικό δικαιούχο, σύμφωνα με τα όσα ορίζονται σχετικά από το υπόψη άρθρο, τότε το πρόσωπο στο οποίο καταβάλλονται οι τόκοι ή για το οποίο εξασφαλίζεται η πληρωμή των τόκων, θεωρείται ως πραγματικός δικαιούχος.

Με τις διατάξεις του άρθρου 6 ρυθμίζονται λοιπές υποχρεώσεις του φορέα πληρωμής, καθώς και λοιπών φορέων αναφορικά με τους τόκους που καταβάλλονται.

Με τις διατάξεις του άρθρου 7 ρυθμίζονται θέματα που αφορούν στην ανταλλαγή πληροφοριών και ειδικότερα θέματα που αφορούν στην υποβολή από το φορέα πληρωμής, στοιχείων του πραγματικού δικαιούχου. Όταν δηλαδή ο πραγματικός δικαιούχος των τόκων που προκύπτουν στη χώρα μας είναι κάτοικος άλλου κράτους μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τότε ο φορέας πληρωμής

των τόκων αυτών, ο οποίος είναι εγκατεστημένος στην Ελλάδα (Τράπεζα, κ.λπ.), υποχρεούται να παράσχει στην αρμόδια αρχή που έχει ορισθεί στη χώρα μας, δηλαδή στη Διεύθυνση Διεθνών Οικονομικών Σχέσεων του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών, τα οριζόμενα από τις διατάξεις του άρθρου αυτού στοιχεία. Στη συνέχεια, με βάση τις διατάξεις του άρθρου 8, η πιο πάνω υπηρεσία θα παρέχει τις πληροφορίες για κάθε αλλοδαπό δικαιούχο στην αρμόδια αρχή του κράτους - μέλους στο οποίο έχει την κατοικία του αυτός.

Με τις διατάξεις του άρθρου 9 καθιερώνεται μεταβατική περίοδος για τους τόκους που αποκτά δικαιούχος κάτοικος Ελλάδας και ο φορέας πληρωμής των οποίων είναι εγκατεστημένος στο Βέλγιο, Λουξεμβούργο ή Αυστρία. Κατά τη μεταβατική αυτή περίοδο και δεδομένου ότι οι πιο πάνω χώρες δεν έχουν επιλέξει το σύστημα της ανταλλαγής πληροφοριών, ο φορέας πληρωμής θα προβαίνει σε παρακράτηση φόρου εισοδήματος με βάση τα οριζόμενα από τις διατάξεις του άρθρου 10. Για το εισόδημα αυτό, ο δικαιούχος κάτοικος Ελλάδας, θα φορολογείται με βάση τις γενικές διατάξεις του ν. 2238/1994 και από τον αναλογούντα φόρο θα εκπίπτει, υπό τις προϋποθέσεις που ορίζονται στο άρθρο 8, ο φόρος που παρακρατήθηκε σύμφωνα με τα οριζόμενα στο ίδιο άρθρο.

Με τις διατάξεις του άρθρου 11 ρυθμίζονται ειδικότερα θέματα σχετικά με τη μεταβατική περίοδο και τα οποία αφορούν διαπραγματεύσιμους χρεωστικούς τίτλους. Ειδικότερα, διαπραγματεύσιμοι χρεωστικοί τίτλοι, οι οποίοι έχουν εκδοθεί για πρώτη φορά πριν από την 1η Μαρτίου 2001 ή που τα ενημερωτικά φυλλάδια για την εισαγωγή τους στο Χρηματιστήριο έχουν εκδοθεί πριν από την πιο πάνω ημερομηνία, δεν θεωρούνται ως απαιτήσεις που αποφέρουν τόκους, όπως αυτοί ορίζονται πιο πάνω για το σκοπό εφαρμογής της Οδηγίας, εφόσον δεν πραγματοποιούνται επιπλέον εκδόσεις των εν λόγω τίτλων από την 1η Μαρτίου 2002 και μετά. Στην περίπτωση όμως που έχουν πραγματοποιηθεί επιπλέον εκδόσεις μετά την ημερομηνία αυτή, από το Ελληνικό Δημόσιο, τον Ο.Τ.Ε., τη Δ.Ε.Η., τον Ο.Σ.Ε. ή άλλο οργανισμό που ενεργεί ως δημόσια αρχή, η συνολική έκδοση των τίτλων αυτών (αρχική έκδοση και νέες εκδόσεις), θεωρείται ως απαίτηση που αποφέρει τόκους, όπως αυτοί ορίζονται πιο πάνω για το σκοπό εφαρμογής της Οδηγίας.

Με τις προτεινόμενες διατάξεις του άρθρου 12 ορίζεται ότι οι διατάξεις του ν. 2238/1994, των οικείων Διμερών Συμβάσεων περί Αποφυγής Διπλής Φορολογίας Εισοδήματος ή άλλων νόμων, κατά το μέρος που αυτές αντίκεινται στις προτεινόμενες διατάξεις των άρθρων 4 έως και 11 (διαπραγματεύσιμοι χρεωστικοί τίτλοι), δεν εφαρμόζονται για τα εισοδήματα που εμπίπτουν στις τελευταίες.

Με τις προτεινόμενες διατάξεις του άρθρου 13 ορίζεται, ότι η ισχύς των άρθρων 3 έως και 13 του παρόντος, αρχίζει από την 1η Ιουλίου 2005, εφόσον συντρέχουν σωρευτικά οι αναφερόμενες στις διατάξεις αυτές προϋποθέσεις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΡΙΤΟ

Φορολόγηση των δικαιωμάτων και των τόκων που καταβάλλονται μεταξύ συνδεδεμένων εταιρειών διαφορετικών κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης βάσει της Οδηγίας 2003/49/ΕΚ του Συμβουλίου της 3ης Ιουνίου 2003

Με τις προτεινόμενες διατάξεις αυτού του Κεφαλαίου ενσωματώνεται στο εθνικό δίκαιο η Οδηγία 2003/49/ΕΚ του Συμβουλίου της 3ης Ιουνίου 2003 (L157/49/26.6.2003 Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης) για την καθιέρωση κοινού συστήματος φορολόγησης των τόκων και των δικαιωμάτων που καταβάλλονται μεταξύ συνδεδεμένων εταιρειών διαφορετικών Κρατών – Μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Ειδικότερα, με τις διατάξεις του άρθρου 15 αναριθμούνται οι παράγραφοι 7, 8, 9, 10, 11, 12 και 13 του άρθρου 13 του ν. 2238/1994 σε 8, 9, 10, 11, 12, 13 και 14 αντίστοιχα και προστίθεται νέα παράγραφος 7. Με τις διατάξεις της νέας αυτής παραγράφου ρυθμίζεται η φορολογική μεταχείριση των δικαιωμάτων που καταβάλλονται μεταξύ συνδεδεμένων εταιρειών διαφορετικών κρατών μελών. Ειδικότερα, στην περίπτωση που ημεδαπή ανώνυμη εταιρεία ή μόνιμη εγκατάσταση στην Ελλάδα εταιρείας κράτους μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καταβάλλει δικαιώματα σε συνδεδεμένη εταιρεία άλλου κράτους μέλους ή σε μόνιμη εγκατάσταση συνδεδεμένης εταιρείας κράτους μέλους ευρισκόμενη σε άλλο κράτος - μέλος, καταβάλλει αυτά ελεύθερα φόρου, χωρίς δηλαδή τη διενέργεια παρακράτησης φόρου εισοδήματος.

Τα ανωτέρω θα ισχύουν μετά την παρέλευση μεταβατικής περιόδου οκτώ (8) ετών, η οποία αρχίζει από την 1η Ιουλίου 2005. Κατά τη διάρκεια της μεταβατικής περιόδου, θα ενεργείται παρακράτηση φόρου εισοδήματος με συντελεστή 10% κατά τα πρώτα τέσσερα (4) έτη και 5% κατά τα τελευταία 4 έτη, εκτός εάν από την οικεία διμερή σύμβαση για την αποφυγή διπλής φορολογίας προβλέπεται ευνοϊκότερη φορολογική μεταχείριση. Με την παρακράτηση αυτή εξαντλείται η φορολογική υποχρέωση του αλλοδαπού δικαιούχου.

Με τις διατάξεις του άρθρου 16 αναριθμούνται οι παράγραφοι 3, 4, 5 και 6 του άρθρου 114 του ν. 2238/1994 σε 4, 5, 6 και 7 αντίστοιχα και προστίθεται νέα παράγραφος 3. Με τις διατάξεις της νέας αυτής παραγράφου ρυθμίζεται η φορολογική μεταχείριση των τόκων που καταβάλλονται μεταξύ συνδεδεμένων εταιρειών διαφορετικών κρατών μελών. Ειδικότερα, στην περίπτωση που ημεδαπή ανώνυμη εταιρεία ή μόνιμη εγκατάσταση στην Ελλάδα εταιρείας κράτους μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καταβάλλει τόκους, εκτός τόκων από προνομήσεις μετοχές και ιδρυτικούς τίτλους, τόκους υπερμερίας και τόκους που αποτελούν έμμεση διανομή κερδών, σε συνδεδεμένη εταιρεία άλλου κράτους μέλους ή σε μόνιμη εγκατάσταση συνδεδεμένης εταιρείας κράτους μέλους ευρισκόμενη σε άλλο κράτος - μέλος, καταβάλλει αυτούς ελεύθερους φόρου, χωρίς δηλαδή τη διενέργεια παρακράτησης φόρου εισοδήματος.

Τα ανωτέρω θα ισχύουν μετά την παρέλευση μεταβατικής περιόδου οκτώ (8) ετών, που αρχίζει από την 1η Ιουλίου 2005, κατά τη διάρκεια της οποίας ισχύουν, αντίστοιχα, όσα αναφέρονται στην προηγούμενη παράγραφο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΕΤΑΡΤΟ

Εναρμόνιση της ελληνικής νομοθεσίας περί Φ.Π.Α. με τις διατάξεις της Οδηγίας 2003/92/ΕΚ του Συμβουλίου της 7ης Οκτωβρίου 2003, για την τροποποίηση της Οδηγίας 77/388/ΕΟΚ, όσον αφορά τους κανόνες σχετικά με τον τρόπο παράδοσης αερίου και ηλεκτρικής ενέργειας

1. Με τις παραγράφους 1, 2, 7 και 9 του άρθρου 18

τροποποιούνται οι διατάξεις των άρθρων 2,7,35 και 36 του Κώδικα Φ.Π.Α., προκειμένου να γίνουν οι απαραίτητες τεχνικές προσαρμογές που προκύπτουν από την τροποποίηση των διατάξεων σχετικά με τον τόπο φορολογίας του αερίου και της ηλεκτρικής ενέργειας, καθώς και από την υποχρεωτική εφαρμογή του μηχανισμού της αντιστροφής της υποχρέωσης για την πραγματοποίηση διασυνοριακών συναλλαγών.

2. Με την παράγραφο 3 του άρθρου αυτού προστίθεται νέα περίπτωση στ' στην παράγραφο 3 του άρθρου 7 του Κώδικα Φ.Π.Α. και αντικαθίσταται το τελευταίο εδάφιο της παραγράφου αυτής.

Με την προσθήκη αυτήν ορίζεται ότι η μεταφορά αερίου και ηλεκτρικής ενέργειας προς ένα άλλο κράτος - μέλος, δεν αποτελεί ενδοκοινοτική παράδοση αγαθών.

3. Με τις διατάξεις της παραγράφου 4 του άρθρου αυτού προσδιορίζεται ο τόπος παράδοσης αερίου μέσω του συστήματος διανομής φυσικού αερίου ή ηλεκτρικής ενέργειας και ο τόπος αυτός διαφοροποιείται, ανάλογα με το εάν η αγορά των αγαθών αυτών προορίζεται για μεταπώληση ή όχι.

Εάν δεν προορίζονται για μεταπώληση, το αέριο και η ηλεκτρική ενέργεια κρίνεται ότι αγοράστηκαν για κατανάλωση.

Συγκεκριμένα, η νέα παράγραφος 3 του άρθρου 13 του Κώδικα Φ.Π.Α. αποτελείται από τα εδάφια α' και β'.

Με το νέο εδάφιο α' ορίζεται ότι ο τόπος παράδοσης του αερίου μέσω του συστήματος διανομής φυσικού αερίου και ηλεκτρικής ενέργειας, πριν φθάσουν τα αγαθά στο τελικό στάδιο κατανάλωσης, είναι ο τόπος όπου ο αγοραστής έχει την εγκατάστασή του για την οποία παραδίδονται τα εν λόγω αγαθά.

Το πεδίο εφαρμογής του εδαφίου αυτού περιορίζεται στους υποκείμενους στο φόρο οι οποίοι, στο πλαίσιο της οικονομικής τους δραστηριότητας, αγοράζουν ή εισάγουν την ηλεκτρική ενέργεια ή το αέριο με σκοπό τη μεταπώληση.

Η εφαρμογή της περιορίζεται επομένως στους παραγωγούς και εμπόρους, οι οποίοι δεν πωλούν αέριο και ηλεκτρική ενέργεια στους τελικούς καταναλωτές (υποκείμενους – όχι μεταπωλητές, μη υποκείμενους – ιδιώτες ή Δημόσιο).

Η περίπτωση ιδιοκατανάλωσης αερίου ή ηλεκτρικής ενέργειας από τους ως άνω υποκείμενους στο φόρο (π.χ. για τις λειτουργικές ανάγκες της επιχείρησής τους) πρέπει να είναι αμελητέα και μη αυτόνομη.

Με το νέο εδάφιο β' καλύπτεται η παράδοση αερίου μέσω του συστήματος διανομής φυσικού αερίου και ηλεκτρικής ενέργειας, που δεν εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του εδαφίου α'.

Σύμφωνα με τη διάταξη αυτή, η προμήθεια αερίου και ηλεκτρικής ενέργειας στο τελικό στάδιο, δηλαδή από τον διανομέα στον τελικό καταναλωτή (υποκείμενο ή μη υποκείμενο στο φόρο), φορολογείται στον τόπο πραγματικής χρησιμοποίησης και κατανάλωσης των αγαθών αυτών από τον πελάτη. Η διάταξη αυτή διασφαλίζει ότι η παράδοση φορολογείται στον τόπο πραγματικής κατανάλωσης (τόπος που βρίσκεται ο μετρητής του πελάτη). Όταν το σύνολο ή μέρος των αγαθών δεν καταναλώνεται πραγματικά από τον εν λόγω πελάτη, τεκμαίρεται ότι αυτά τα μη καταναλωθέντα αγαθά έχουν χρησιμοποιηθεί και καταναλωθεί στον τόπο όπου ο πελάτης έχει την εγκατάστασή του για την οποία παραδίδονται τα αγαθά.

Τα ανωτέρω ισχύουν για την προμήθεια αερίου μέσω

του συστήματος διανομής φυσικού αερίου και ηλεκτρικής ενέργειας μέσω καλωδίου.

Η πώληση αερίου σε φιάλες ή με άλλο τρόπο ακολουθεί τους ισχύοντες κανόνες του τόπου φορολόγησης.

Για την παράδοση θέρμανσης, ψύχους, νερού και παρόμοιων αγαθών δεν υπάρχουν αλλαγές ως προς τον τόπο φορολογίας τους, καθώς τα αγαθά αυτά δεν αποτελούν αντικείμενο διασυνοριακών συναλλαγών.

4. Με τις διατάξεις της παραγράφου 5 προστίθεται νέα περίπτωση ιβ' στην παράγραφο 3 του άρθρου 14 του Κώδικα Φ.Π.Α. και αντικαθίσταται η περίπτωση η' της παραγράφου 5 του ίδιου άρθρου. Με τη διάταξη αυτή τροποποιούνται οι κανόνες φορολόγησης των υπηρεσιών πρόσβασης στα συστήματα διανομής φυσικού αερίου και ηλεκτρικής ενέργειας, των υπηρεσιών διοχέτευσης και μεταφοράς φυσικού αερίου ή ηλεκτρικής ενέργειας μέσω των συστημάτων αυτών, καθώς και άλλων υπηρεσιών που συνδέονται άμεσα με τις υπηρεσίες αυτές και ορίζεται ότι οι υπηρεσίες αυτές φορολογούνται στην Ελλάδα όταν παρέχονται από υποκείμενο εγκατεστημένο σε τρίτη χώρα σε οποιονδήποτε λήπτη που είναι εγκαταστημένος στην Ελλάδα, καθώς και όταν παρέχονται από υποκείμενο εγκατεστημένο σε άλλο κράτος - μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε λήπτη υποκείμενο στο φόρο εγκατεστημένο στην Ελλάδα.

Οι ανωτέρω υπηρεσίες όταν παρέχονται από υποκείμενο στο φόρο εγκατεστημένο στην Ελλάδα, σε λήπτη υποκείμενο στο φόρο σε άλλο κράτος - μέλος ή σε οποιονδήποτε λήπτη σε τρίτη χώρα, δεν φορολογούνται στην Ελλάδα. Η φορολογική αυτή μεταχείριση στηρίζεται στη διάταξη της περίπτωσης η' της παραγράφου 5 του άρθρου 14, στην οποία δεν απαιτείται να γίνει καμία τροποποίηση για το σκοπό αυτό, καθώς αυτή καλύπτει όλες τις περιπτώσεις της παραγράφου 3 του ίδιου άρθρου, όπως ισχύει κάθε φορά.

Επισημαίνεται ότι η αντικατάσταση της διάταξης της περίπτωσης η' της παραγράφου 5, αφορά αποκλειστικά και μόνο στη διαγραφή της φράσης «ή στα όργανα της Κοινότητας», για την προσαρμογή της διάταξης αυτής με την αντίστοιχη κοινοτική διάταξη (άρθρο 9.2.ε' της 6ης Οδηγίας), η οποία δεν προβλέπει τη φράση αυτή που είχε τεθεί εκ παραδρομής.

5. Με την παράγραφο 6, προστίθεται νέα περίπτωση ε', στην παράγραφο 1 του άρθρου 23 του Κώδικα Φ.Π.Α., σύμφωνα με την οποία απαλλάσσεται η εισαγωγή αερίου μέσω του συστήματος διανομής φυσικού αερίου και ηλεκτρικής ενέργειας από το Φ.Π.Α..

Η ρύθμιση αυτή έχει στόχο την αποφυγή της διπλής φορολόγησης των αγαθών αυτών (κατά την εισαγωγή και κατά την παράδοση), καθώς φορολογείται η παράδοση.

6. Με την παράγραφο 8, προστίθεται νέα υποπερίπτωση ββ' στην περίπτωση δ' της παραγράφου 1 του άρθρου 35 του Κώδικα Φ.Π.Α. και γίνονται οι αναγκαίες νομοτεχνικές ρυθμίσεις στις επόμενες υποπεριπτώσεις της περίπτωσης αυτής.

Η διάταξη αυτή ορίζει ότι στην περίπτωση παράδοσης αερίου και ηλεκτρικής ενέργειας με τους όρους της νέας παραγράφου 3 του άρθρου 13, υπόχρεος για την καταβολή του φόρου είναι ο λήπτης των αγαθών αυτών εφόσον πρόκειται για υποκείμενο στο φόρο (μεταπωλητή ή τελικό καταναλωτή).

7. Ορίζεται ως έναρξη ισχύος εφαρμογής των διατάξεων του παρόντος άρθρου η 1η Ιανουαρίου 2005.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΕΜΠΤΟ Διάφορες διατάξεις

Άρθρο 19 Ομάδες Σχεδιασμού Προγράμματος

Βάσει των αποφάσεων των αρμοδίων οργάνων της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι απαραίτητο να αρχίσει η εκπόνηση του Εθνικού Στρατηγικού Σχεδίου Ανάπτυξης (Ε.Σ.Σ.Α.) της νέας προγραμματικής περιόδου 2007 – 2013, καθώς και των Προγραμμάτων εφαρμογής του Ε.Σ.Σ.Α. εκ μέρους της Ελλάδας, προκειμένου τα σχετικά κείμενα να εγκριθούν από τα αρμόδια Εθνικά και Κοινοτικά όργανα πριν το τέλος του έτους 2006.

Για το λόγο αυτό κρίνεται αναγκαίο να συγκροτηθούν ομάδες σχεδιασμού προγράμματος σε όλες τις Περιφέρειες και τα Υπουργεία που θα συμμετέχουν ενεργά στο σχεδιασμό και την εφαρμογή του Ε.Σ.Σ.Α. και κρίνεται σκόπιμο όπως οι ομάδες αυτές συσταθούν στο πλαίσιο των Ειδικών Υπηρεσιών Διαχείρισης (Ε.Υ.Δ.) του ν. 2860/2000, όπως ισχύουν σήμερα, με δυνατότητα στελέχωσής τους με έμπειρα στελέχη και εξειδικευμένους εμπειρογνώμονες.

Άρθρο 20 Μεταφορά έδρας Ειδικής Υπηρεσίας Διαχείρισης Προγραμμάτων «Interreg»

Με τη διάταξη του άρθρου αυτού δίνεται η δυνατότητα μεταφοράς στη Θεσσαλονίκη της έδρας της υπαγόμενης στο άρθρο 3 του ν. 2860/2000 (ΦΕΚ 251 Α΄) Ειδικής Υπηρεσίας Διαχείρισης Προγραμμάτων Κοινωνικής Πρωτο-

βουλίας «Interreg», με σκοπό την εξασφάλιση καλύτερης και αποτελεσματικότερης διαχείρισης των υπαγόμενων στην εν λόγω ειδική υπηρεσία προγραμμάτων διασυνοριακής, διαπεριφερειακής ή διακρατικής συνεργασίας.

Άρθρο 21 Ρυθμίσεις περί ΕΛ.ΤΑ.

Με την προτεινόμενη διάταξη ο ΕΛ.ΤΑ. απαλλάσσεται της τήρησης βιβλίου αποθήκης για τις διαχειριστικές περιόδους από 1.1.2004 και στο εξής και δεν επιβάλλονται κυρώσεις για τη μη τήρηση αυτού κατά τις προηγούμενες χρήσεις, καθώς και του τρόπου έκδοσης για τα μηχανογραφικά στοιχεία που εκδίδει. Η παραπάνω διάταξη επιβάλλεται επειδή ο ΕΛ.ΤΑ. αντιμετωπίζει αντικειμενικές αδυναμίες τήρησης του βιβλίου αποθήκης για τα προϊόντα που διαθέτει για φιλοτελικούς σκοπούς (γραμματόσημα κ.λπ.), λόγω της ιδιομορφίας των ειδών αυτών και της δυσκολίας διαχωρισμού των εσόδων από την πώληση γραμματοσήμων για φιλοτελικούς σκοπούς από τα λοιπά που διατίθενται σαν τέλη, καθώς και των οριζόμενων από τις κείμενες διατάξεις για τα στοιχεία που εκδίδει μηχανογραφικά για τα είδη αυτά και άλλα.

Αθήνα, 20 Δεκεμβρίου 2004

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Γεώργιος Αλογοσκούφης

ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ

Αμοιβαία συνδρομή των κρατών - μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης στον τομέα της άμεσης φορολογίας, φορολογία τόκων και άλλες διατάξεις

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΡΩΤΟ

ΕΝΣΩΜΑΤΩΣΗ ΣΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΔΙΚΑΙΟ ΤΗΣ ΟΔΗΓΙΑΣ 2003/93/ΕΚ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ 7ης ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2003 ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΑΜΟΙΒΑΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΤΩΝ ΑΡΜΟΔΙΩΝ ΑΡΧΩΝ ΤΩΝ ΚΡΑΤΩΝ - ΜΕΛΩΝ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ ΣΤΟΝ ΤΟΜΕΑ ΤΗΣ ΑΜΕΣΗΣ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ

Άρθρο 1**Σκοπός και πεδίο εφαρμογής**

Οι διατάξεις του άρθρου 2 του παρόντος νόμου αποτελούν εναρμόνιση της ελληνικής νομοθεσίας με τις διατάξεις της με αριθμό 2003/93/ΕΚ Οδηγίας του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (L 264/23/15.10.2003). Η Οδηγία αυτή τροποποίησε την με αριθμό 77/799/ΕΟΚ Οδηγία του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (L 336/15/27.12.1977), σχετικά με την αμοιβαία συνδρομή των αρμόδιων αρχών των κρατών - μελών στον τομέα της άμεσης και της έμμεσης φορολογίας, η οποία έχει ενσωματωθεί στην ελληνική νομοθεσία με τις διατάξεις των άρθρων 19 έως και 24 του Κεφαλαίου Β' «ΑΜΟΙΒΑΙΑ ΕΝΔΟΚΟΙΝΟΤΙΚΗ ΒΟΗΘΕΙΑ» του ν. 1914/1990 (ΦΕΚ 178 Α' /17.12.1990).

Άρθρο 2

1. Η παράγραφος 1 του άρθρου 20 του ν.1914/1990 αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Ο Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών ή ο εξουσιοδοτημένος εκπρόσωπός του παρέχει προς τις αρμόδιες αρχές των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, μετά από αίτησή τους και με την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 21, τις πληροφορίες που είναι απαραίτητες σε αυτές για τον ορθό καθορισμό του φόρου εισοδήματος φυσικών και νομικών προσώπων, του φόρου κεφαλαίου, του φόρου υπεραξίας κεφαλαίου, των φόρων επί των ασφαλιστρών και ειδικότερα του φόρου κύκλου εργασιών και των τελών χαρτοσήμου, όπως και παρόμοιων ή ανάλογου χαρακτήρα φόρων, που ενδεχομένως προστίθενται ή αντικαθιστούν τους εν λόγω φόρους, καθώς και για τον προσδιορισμό τελών και ειδικών φόρων, με εξαίρεση τους φόρους οι οποίοι υπάγονται στους ειδικούς φόρους κατανάλωσης. Η παροχή πληροφοριών από τον Υπουργό Οικονομίας και Οικονομικών ή τον εξουσιοδοτημένο εκπρόσωπό του, σχετικά με το φόρο προστιθέμενης αξίας ρυθμίζεται από τον Κανονισμό 1798/2003/ΕΚ του Συμβουλίου της 8ης Οκτωβρίου 2003, για τη διοικητική συνεργασία στον τομέα του φόρου προστιθέμενης αξίας (L 264/15.10.2003).»

2. Μετά το τέλος της παραγράφου 5 του άρθρου 20, προστίθεται νέα παράγραφος 6, της οποίας το περιεχόμενο έχει ως εξής:

«6. Για την εφαρμογή των διατάξεων της παραγράφου 1, ως εξουσιοδοτημένος εκπρόσωπος του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών ορίζεται η Διεύθυνση Διεθνών

Οικονομικών Σχέσεων του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών, η οποία είναι η αρμόδια αρχή, για:

i) να αιτείται προς τις αρμόδιες αρχές των άλλων κρατών - μελών την παροχή των πληροφοριών που αναφέρονται στην παράγραφο 1 του παρόντος,

ii) να λαμβάνει τις φορολογικές πληροφορίες που της παρέχουν οι αρμόδιες αρχές των άλλων κρατών - μελών είτε μετά από αίτησή της είτε χωρίς προηγούμενη αίτησή της, σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 4 του παρόντος,

iii) να παρέχει προς τις αρμόδιες αρχές των άλλων κρατών - μελών πληροφορίες σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 1 του παρόντος είτε μετά από αίτησή τους είτε χωρίς προηγούμενη αίτηση.»

3. Οι διατάξεις του άρθρου 22 του ν. 1914/1990 συμπληρώνονται ως εξής:

α. Η υφιστάμενη παράγραφος αριθμείται ως παράγραφος 1.

β. Μετά το τέλος της παραγράφου 1 προστίθεται νέα παράγραφος 2, της οποίας το περιεχόμενο έχει ως εξής:

«2. Οι πληροφορίες αυτές:

α) Δεν είναι προσβάσιμες παρά μόνον στα πρόσωπα τα οποία είναι επιφορτισμένα με τη βεβαίωση ή την είσπραξη του φόρου ή την εκτέλεση του ελέγχου.

β) Δεν αποκαλύπτονται παρά μόνο με την ευκαιρία δικαστικής ή διοικητικής διαδικασίας που επισύρει την επιβολή κυρώσεων όταν η διαδικασία αυτή συνδέεται με την βεβαίωση ή την είσπραξη του φόρου. Στις περιπτώσεις αυτές, οι εν λόγω πληροφορίες αποκαλύπτονται μόνον στα πρόσωπα που μετέχουν άμεσα στη δικαστική ή τη διοικητική διαδικασία.

γ) Μπορούν να αποκαλύπτονται κατά τη διάρκεια δημοσίων ακροάσεων ή σε δικαστικές αποφάσεις, μόνον υπό τον όρο ότι έχει προηγουμένως παρασχεθεί η σχετική συγκατάθεση της αρμόδιας αρχής του κράτους - μέλους που παρέχει τις πληροφορίες.

δ) Δεν χρησιμοποιούνται κατ' άλλον τρόπο σε καμία περίπτωση, παρά μόνον για σκοπούς φορολογικούς ή για σκοπούς δικαστικής ή διοικητικής διαδικασίας που επισύρει την επιβολή κυρώσεων όταν οι διαδικασίες αυτές συνδέονται με τη βεβαίωση ή την είσπραξη του φόρου.»

4. Ο τίτλος του άρθρου 23 του ιδίου νόμου αντικαθίσταται ως εξής: «Διευθέτηση θεμάτων κοινού ενδιαφέροντος - Ενημέρωση της Επιτροπής».

5. Η υφιστάμενη παράγραφος του άρθρου 23 αριθμείται ως παράγραφος 3 και πριν από αυτήν προστίθενται νέες παράγραφοι 1 και 2, των οποίων το περιεχόμενο έχει αντίστοιχα ως εξής:

«1. Για την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος, πραγματοποιούνται, στις περιπτώσεις που συντρέχουν ειδικοί λόγοι, διαβουλεύσεις για τη διευθέτηση διμερών θεμάτων, μεταξύ της αρμόδιας ελληνικής φορολογικής αρχής και της φορολογικής αρχής του ενδιαφερόμενου κράτους - μέλους, μετά από αίτηση μίας από αυτές.

2. Στην περίπτωση κατά την οποία η αρμόδια ελληνική φορολογική αρχή διαπιστώνει, από τις πληροφορίες που λαμβάνει ή παρέχει, ότι αυτές είναι απαραίτητες και σε άλλα κράτη μέλη για την καταπολέμηση της φοροδιαφυγής ή της φοροαποφυγής, τότε μπορεί, μετά από σχετική αίτησή της προς την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, να προβεί σε διαβουλεύσεις με εκπροσώπους των αρμόδιων φορο-

λογικών αρχών αυτών των άλλων κρατών - μελών και της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.»

6. Στην παράγραφο 3 του άρθρου 23, η φράση «από τις διατάξεις των άρθρων 20-24 του παρόντος» αντικαθίσταται ως εξής: «από τις διατάξεις των άρθρων 20-23 του παρόντος».

7. Διαγράφεται το άρθρο 24 του ιδίου νόμου (ν. 1914/1990).

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΥΤΕΡΟ

ΕΝΣΩΜΑΤΩΣΗ ΤΗΣ ΟΔΗΓΙΑΣ 2003/48/ΕΚ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ 3ης ΙΟΥΝΙΟΥ 2003 ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΤΩΝ ΥΠΟ ΜΟΡΦΗ ΤΟΚΩΝ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΩΝ ΑΠΟ ΑΠΟΤΑΜΙΕΥΣΕΙΣ ΠΟΥ ΑΠΟΚΤΟΥΝ ΦΥΣΙΚΑ ΠΡΟΣΩΠΑ

Άρθρο 3

Σκοπός και πεδίο εφαρμογής

1. Οι διατάξεις των άρθρων 4 έως και 13 του παρόντος νόμου αποτελούν εναρμόνιση της ελληνικής νομοθεσίας με τις διατάξεις της υπ' αριθμ. 2003/48/ΕΚ Οδηγίας του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΕΕL 157/38/26.6.2003) σχετικά με τη φορολόγηση των υπό μορφή τόκων εισοδημάτων από αποταμιεύσεις, όπως προσδιορίζεται κατωτέρω.

2. Οι διατάξεις αυτές εφαρμόζονται για το εισόδημα από τόκους που προκύπτει στην Ελλάδα από αποταμιεύσεις και καταβάλλεται σε πραγματικό δικαιούχο, ο οποίος είναι φυσικό πρόσωπο με φορολογική κατοικία σε άλλο κράτος - μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, εφόσον το εισόδημα αυτό καταβάλλεται από φορείς πληρωμής, εγκατεστημένους στην Ελλάδα, ανεξάρτητα από τον τόπο εγκατάστασης του οφειλέτη των τόκων.

Άρθρο 4

Ορισμοί

Για την εφαρμογή των άρθρων 4 έως και 13 του παρόντος νόμου, ισχύουν οι ακόλουθοι ορισμοί:

1. Ως «πραγματικός δικαιούχος» νοείται το φυσικό πρόσωπο που εισπράττει τόκους ή αυτό προς όφελος του οποίου εξασφαλίζεται πληρωμή τόκων, εκτός εάν παράσχει αποδεικτικά στοιχεία ότι η πληρωμή των τόκων δεν πραγματοποιήθηκε ή εξασφαλίστηκε για δικό του λογαριασμό, όταν ενεργεί:

α) ως φορέας πληρωμής της παραγράφου 2 ή

β) εξ ονόματος νομικού προσώπου, οργανισμού, ο οποίος φορολογείται για τα κέρδη του σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 2238/1994 (ΦΕΚ 151 Α') ή Οργανισμού Συλλογικών Επενδύσεων σε Κινητές Αξίες (εφεξής Ο.Σ.Ε.Κ.Α.) εγκεκριμένου σύμφωνα με τις διατάξεις της Οδηγίας 85/611/ΕΟΚ ή οργανισμού που αναφέρεται στην περίπτωση β' της παραγράφου 2 του παρόντος άρθρου. Στην περίπτωση που ενεργεί εξ ονόματος οργανισμού σύμφωνα με τις διατάξεις της περίπτωσης β' της παραγράφου 2 του παρόντος άρθρου, υποχρεούται να γνωστοποιεί την επωνυμία και τη διεύθυνση του εν λόγω οργανισμού στον οικονομικό φορέα που καταβάλλει τους τόκους και στη συνέχεια αυτός διαβιβάζει τις πληροφορίες στην αρμόδια φορολογική αρχή του κράτους μέλους που είναι εγκατεστημένος ή

γ) εξ ονόματος άλλου φυσικού προσώπου, το οποίο είναι ο πραγματικός δικαιούχος και γνωστοποιεί στον φορέα πληρωμής τα στοιχεία ταυτότητας του πραγματικού δικαιούχου σύμφωνα με την παράγραφο 2 του άρθρου 5.

2. Ως «φορείς πληρωμής» νοούνται:

α) Τα νομικά πρόσωπα ή τα εγκατεστημένα στη χώρα μας υποκαταστήματά τους που ορίζονται στο άρθρο 2 του ν. 2076/1992 (ΦΕΚ 130 Α') ή οποιοσδήποτε άλλος οικονομικός φορέας, ο οποίος καταβάλλει τόκους στον πραγματικό δικαιούχο ή εξασφαλίζει την καταβολή τόκων προς άμεσο όφελος αυτού, ανεξάρτητα από το εάν ο φορέας αυτός είναι ο οφειλέτης των τόκων ή είναι ο φορέας στον οποίο έχει αναθέσει ο οφειλέτης ή ο πραγματικός δικαιούχος την πληρωμή των τόκων ή την εξασφάλιση αυτής της πληρωμής.

β) Κάθε φορέας που είναι εγκατεστημένος στην Ελλάδα και προβαίνει σε πληρωμή τόκων ή εξασφαλίζει τόκους προς όφελος του πραγματικού δικαιούχου, κατά την εν λόγω πληρωμή ή εξασφάλιση της πληρωμής. Το προηγούμενο εδάφιο δεν εφαρμόζεται στις περιπτώσεις κατά τις οποίες ο οικονομικός φορέας της ημεδαπής που καταβάλλει τόκους ή εξασφαλίζει την πληρωμή τους σε οικονομικό φορέα της αλλοδαπής, μπορεί να αποδείξει με βάση επίσημα αποδεικτικά στοιχεία, που υποχρεούται να προσκομίσει ο φορέας της αλλοδαπής, ότι ο φορέας της αλλοδαπής είτε:

αα) είναι νομικό πρόσωπο, μη περιλαμβανομένου του avoin yhtiö (Ay) και kommandiittiyhtiö (Ky)/ öppet bolag και kommanditbolag (Φιλανδία) και του handelsbolag (HB) και kommanditbolag (KB) (Σουηδία) είτε

ββ) τα κέρδη του φορολογούνται με βάση τις γενικές διατάξεις περί φορολογίας εισοδήματος είτε

γγ) συνιστά Ο.Σ.Ε.Κ.Α. που διέπεται από τις διατάξεις της Οδηγίας 85/611/ΕΟΚ.

Ο οικονομικός φορέας της ημεδαπής που καταβάλλει τόκους σε έναν τέτοιο φορέα εγκατεστημένο σε άλλο κράτος - μέλος της Ε.Ε. ή εξασφαλίζει την καταβολή τόκων για αυτόν, είναι φορέας πληρωμής σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου αυτής και κοινοποιεί την επωνυμία και τη διεύθυνση του ως άνω φορέα της αλλοδαπής, καθώς και το συνολικό ποσό των τόκων που του κατέβαλε ή των οποίων εξασφάλισε την καταβολή στην αρμόδια αρχή της παραγράφου 4 του παρόντος άρθρου, η οποία στη συνέχεια διαβιβάζει τα στοιχεία αυτά στην αρμόδια αρχή του κράτους μέλους εγκατάστασης του ως άνω φορέα.

γ) Ο φορέας που αναφέρεται στην περίπτωση β', δικαιούται να αντιμετωπίζεται ως Ο.Σ.Ε.Κ.Α. σύμφωνα με την υποπερίπτωση γγ' της περίπτωσης β' της παραγράφου 2 του παρόντος άρθρου. Εάν ο φορέας αυτός, που είναι εγκατεστημένος στην Ελλάδα, ασκήσει το παραπάνω δικαίωμα, τότε δύναται να ζητήσει την έκδοση πιστοποιητικού από την αρμόδια υπηρεσία, το οποίο στη συνέχεια υποχρεούται να υποβάλλει στον οικονομικό φορέα.

δ) Σε περίπτωση που ο οικονομικός φορέας και ο φορέας που αναφέρεται στην περίπτωση β' είναι εγκατεστημένοι στην Ελλάδα, υποχρεούνται στην εφαρμογή μέτρων, τα οποία θα οριστούν με απόφαση του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών.

3. Ως «τόκοι» θεωρούνται:

α) Οι καταβληθέντες ή εγγεγραμμένοι σε λογαριασμό

τόκοι που προέρχονται από απαιτήσεις κάθε μορφής, συνοδευόμενοι ή μη από ενυπόθηκες εγγυήσεις ή από ρήτρα συμμετοχής στα κέρδη του οφειλέτη, τα εισοδήματα από τίτλους του δημοσίου και ομολογιακά δάνεια, συμπεριλαμβανομένων κάθε είδους πρόσθετων ωφελημάτων και βραβείων (λαχνών) που τα συνοδεύουν. Οι τόκοι υπερημερίας δεν θεωρούνται τόκοι κατά την έννοια του παρόντος.

β) Οι δεδουλευμένοι ή κεφαλαιοποιημένοι τόκοι κατά την πώληση, την εξαγορά ή την εξόφληση των απαιτήσεων που αναφέρονται στην περίπτωση α' της παρούσας παραγράφου.

γ) Το εισόδημα που προκύπτει από τόκους είτε άμεσα είτε μέσω φορέα που αναφέρεται στην υποπερίπτωση ββ' της περίπτωσης β' της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου, το οποίο διανέμεται από:

αα) Ο.Σ.Ε.Κ.Α. που έχουν εγκριθεί σύμφωνα με τις διατάξεις της Οδηγίας 85/611/ΕΟΚ,

ββ) φορείς που επωφελούνται από το δικαίωμα που προβλέπεται στην περίπτωση γ' της παραγράφου 2 και

γγ) οργανισμούς συλλογικών επενδύσεων που είναι εγκατεστημένοι εκτός του εδάφους, στο οποίο εφαρμόζεται η Συνθήκη περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας δυνάμει του άρθρου 299 αυτής.

δ) Το εισόδημα που προκύπτει από την πώληση, την εξαγορά ή την εξόφληση επενδύσεων χαρτοφυλακίου (μονάδων) ή μεριδίων στους ακόλουθους οργανισμούς και φορείς, αν οι εν λόγω οργανισμοί και φορείς επενδύουν άμεσα ή έμμεσα ποσοστό ανώτερο του 40% του ενεργητικού τους σε απαιτήσεις που αναφέρονται στην περίπτωση α' της παρούσας παραγράφου, μέσω άλλων οργανισμών συλλογικών επενδύσεων ή φορέων, που είναι οι εξής:

αα) Ο.Σ.Ε.Κ.Α. εγκεκριμένοι σύμφωνα με τις διατάξεις της Οδηγίας 85/611/ΕΟΚ,

ββ) φορείς που επωφελούνται από το δικαίωμα που προβλέπεται στην περίπτωση γ' της παραγράφου 2 και

γγ) οργανισμούς συλλογικών επενδύσεων που είναι εγκατεστημένοι εκτός του εδάφους όπως ορίζεται στο άρθρο 299 της Συνθήκης των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων. Το ποσοστό σαράντα τοις εκατό (40%) που αναφέρεται στην περίπτωση αυτή ορίζεται σε είκοσι πέντε τοις εκατό (25%) από την 1η Ιανουαρίου 2011.

Δεν αποτελεί τόκο το εισόδημα των περιπτώσεων γ' και δ' που προέρχεται από οργανισμούς ή φορείς με έδρα στην Ελλάδα όταν το ποσοστό του ενεργητικού των εν λόγω φορέων που έχει επενδυθεί σε απαιτήσεις της περίπτωσης α', δεν υπερβαίνει το 15% του συνολικού εισοδήματος. Επίσης, δεν θεωρείται εισόδημα από τόκους το εισόδημα που καταβάλλεται ή πιστώνεται σε λογαριασμό φορέα της περίπτωσης β' της παραγράφου 2 του παρόντος άρθρου, εάν ο φορέας αυτός είναι εγκατεστημένος στην Ελλάδα και το ποσοστό του ενεργητικού του που έχει επενδυθεί σε απαιτήσεις της περίπτωσης α' δεν υπερβαίνει το δεκαπέντε τοις εκατό (15%).

4. Ως «αρμόδια αρχή» ορίζεται η Διεύθυνση Διεθνών Οικονομικών Σχέσεων του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών.

5. Με απόφαση του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών ορίζονται τα αποδεικτικά στοιχεία των παραγράφων 1, 2 και 3 του παρόντος άρθρου, καθώς και κάθε σχετική λεπτομέρεια.

Άρθρο 5

Υποχρεώσεις του φορέα πληρωμής για τα στοιχεία του πραγματικού δικαιούχου

1. Ο φορέας πληρωμής υποχρεούται να προσδιορίζει με ακρίβεια τους πραγματικούς δικαιούχους και τη φορολογική κατοικία τους, ως ακολούθως:

α) την ταυτότητα του πραγματικού δικαιούχου, ανάλογα με το χρόνο έναρξης ισχύος της συμβατικής σχέσης που υφίσταται μεταξύ φορέα πληρωμής και δικαιούχου των τόκων, ως εξής:

αα) Εάν η σύμβαση έχει συναφθεί πριν από την 1η Ιανουαρίου 2004, ο φορέας πληρωμής προσδιορίζει την ταυτότητα του πραγματικού δικαιούχου δηλαδή το όνομα και τη διεύθυνσή του, χρησιμοποιώντας τα στοιχεία που έχει στη διάθεσή του, κατ' εφαρμογή των διατάξεων του ν. 2331/1995 (ΦΕΚ 173 Α').

ββ) Για συμβάσεις που συνάπτονται από την 1η Ιανουαρίου 2004 και μετά ή για συναλλαγές που πραγματοποιούνται από τον ίδιο χρόνο και μετά χωρίς να υπάρχει σύμβαση, ο φορέας πληρωμής υποχρεούται να εξακριβώνει τα στοιχεία του πραγματικού δικαιούχου δηλαδή το όνομα, τη διεύθυνση και τον αριθμό φορολογικού μητρώου στο κράτος - μέλος που έχει τη φορολογική κατοικία του. Τα στοιχεία αυτά προκύπτουν από το διαβατήριο ή το δελτίο ταυτότητας που προσκομίζει ο πραγματικός δικαιούχος. Σε περίπτωση που η διεύθυνση δεν αναγράφεται στα προαναφερόμενα έγγραφα, εξακριβώνεται βάσει οποιουδήποτε αποδεικτικού εγγράφου που θα προσκομίσει ο πραγματικός δικαιούχος. Ειδικά για τον αριθμό φορολογικού μητρώου, εάν αυτός δεν αναγράφεται στο διαβατήριο ή στο δελτίο ταυτότητας ή σε οποιοδήποτε άλλο επίσημο έγγραφο, ενδεχομένως στο πιστοποιητικό φορολογικής κατοικίας που προσκομίζει ο πραγματικός δικαιούχος, τα στοιχεία ταυτότητας συμπληρώνονται με την ημερομηνία και τον τόπο γέννησης του πραγματικού δικαιούχου που προκύπτουν από το διαβατήριο ή το δελτίο ταυτότητας.

β) την κατοικία του πραγματικού δικαιούχου, ανάλογα με το χρόνο έναρξης ισχύος των συμβατικών σχέσεων που υφίστανται μεταξύ του φορέα πληρωμής και του δικαιούχου των τόκων, ως εξής:

αα) Εάν η σύμβαση έχει συναφθεί πριν από την 1η Ιανουαρίου 2004, ο φορέας πληρωμής προσδιορίζει την κατοικία του πραγματικού δικαιούχου χρησιμοποιώντας τα στοιχεία που έχει στη διάθεσή του, σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 2331/1995.

ββ) Για συμβάσεις που συνάπτονται από την 1η Ιανουαρίου 2004 και μετά ή για συναλλαγές που πραγματοποιούνται από τον ίδιο χρόνο και μετά χωρίς να υπάρχει σύμβαση, ο φορέας πληρωμής προσδιορίζει την κατοικία του δικαιούχου με βάση τη διεύθυνση που αναγράφεται στο διαβατήριο ή στο δελτίο ταυτότητας και σε περίπτωση ελλείψεως των ανωτέρω, με βάση οποιοδήποτε αποδεικτικό έγγραφο, το οποίο προσκομίζει ο πραγματικός δικαιούχος σύμφωνα με την ακόλουθη διαδικασία: για τα φυσικά πρόσωπα που προσκομίζουν διαβατήριο ή δελτίο ταυτότητας έκδοσης κράτους μέλος της Ε.Ε. και τα οποία δηλώνουν ότι είναι κάτοικοι τρίτης χώρας, η κατοικία καθορίζεται με βάση το πιστοποιητικό φορολογικής κατοικίας που εκδίδει η αρμόδια αρχή της τρίτης χώρας κατοικίας. Όταν δεν υπάρχει τέτοιο πιστοποιητικό, ως

τόπος κατοικίας θεωρείται το κράτος - μέλος της Ε.Ε. που έχει εκδώσει το διαβατήριο ή την ταυτότητα.

2. Σε περίπτωση κατά την οποία, ο φορέας πληρωμής διαθέτει στοιχεία από τα οποία προκύπτει ότι το φυσικό πρόσωπο στο οποίο καταβάλλονται τόκοι ή για το οποίο εξασφαλίζεται η πληρωμή τόκων, μπορεί να μην συμπίπτει με τον πραγματικό δικαιούχο και ότι το εν λόγω φυσικό πρόσωπο δεν εμπίπτει στις περιπτώσεις α' και β' της παραγράφου 1 του άρθρου 4 του παρόντος, λαμβάνει τα κατάλληλα μέτρα προκειμένου να προσδιορίσει την ταυτότητα του πραγματικού δικαιούχου σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου αυτού. Εάν ο φορέας πληρωμής δεν είναι σε θέση να προσδιορίσει τον πραγματικό δικαιούχο, το εν λόγω φυσικό πρόσωπο θεωρείται ως πραγματικός δικαιούχος και εφαρμόζονται οι διατάξεις του παρόντος.

Άρθρο 6

Υποχρεώσεις των φορέων πληρωμής και των λοιπών φορέων για τους τόκους

1. Όταν ο φορέας πληρωμής δεν έχει στη διάθεσή του στοιχεία σχετικά με το μέρος του εισοδήματος που προέρχεται από πληρωμή τόκων των περιπτώσεων γ' και δ' της παραγράφου 3 του άρθρου 4, το συνολικό ποσό του εισοδήματος θεωρείται πληρωμή τόκων.

2. Για την εφαρμογή της περίπτωσης δ' της παραγράφου 3 του άρθρου 4, όταν ο φορέας πληρωμής δεν έχει στη διάθεσή του στοιχεία σχετικά με το ποσοστό του ενεργητικού που έχει επενδυθεί σε απαιτήσεις ή σε μονάδες ή σε μερίδια, τότε θεωρείται ότι το ποσοστό αυτό υπερβαίνει το σαράντα τοις εκατό (40%) και το είκοσι πέντε τοις εκατό (25%) από την 1η Ιανουαρίου 2011. Όταν ο φορέας πληρωμής δεν είναι σε θέση να καθορίσει το ποσό του εισοδήματος από τόκους που απέκτησε ο πραγματικός δικαιούχος, τότε όλο το εισόδημα που αποκτά αυτός από το προϊόν της πώλησης, της εξόφλησης ή της εξαγοράς των μετοχών ή μεριδίων, θεωρείται τόκος.

3. Όταν οι τόκοι, όπως ορίζονται στην παράγραφο 3 του άρθρου 4, καταβάλλονται ή πιστώνονται σε λογαριασμό φορέα της περίπτωσης β' της παραγράφου 2 του άρθρου 4, αν ο εν λόγω φορέας δεν επωφελείται από το δικαίωμα που προβλέπεται στην περίπτωση γ' της παραγράφου 2 του άρθρου 4, τότε θεωρούνται πληρωμές τόκων από το φορέα που τους καταβάλλει ή εξασφαλίζει την πληρωμή τους.

4. Για την εφαρμογή των περιπτώσεων β' και δ' της παραγράφου 3 του άρθρου 4, οι φορείς πληρωμής που είναι εγκατεστημένοι στην Ελλάδα υποχρεούνται να υπολογίζουν τους τόκους σε ετήσια βάση κατά τη διάρκεια περιόδου που δεν υπερβαίνει το έτος και να θεωρούν τους ετήσιους αυτούς τόκους ως πληρωμή τόκων, ακόμη και εάν δεν διενεργηθεί πώληση, εξαγορά ή εξόφληση κατά τη διάρκεια της περιόδου αυτής.

5. Σε περίπτωση που το ποσοστό του ενεργητικού των οργανισμών ή φορέων που αναφέρονται στις περιπτώσεις γ' και δ' της παραγράφου 3 του άρθρου 4, το οποίο έχει επενδυθεί σε απαιτήσεις, όπως αυτές ορίζονται στην περίπτωση α' της παραγράφου 3 του άρθρου 4, δεν υπερβαίνει το δεκαπέντε τοις εκατό (15%) του συνολικού εισοδήματος, το εισόδημα των περιπτώσεων γ' και δ' της παραγράφου 3 του άρθρου 4 δεν θεωρείται πληρωμή τόκων.

Τόκοι που καταβάλλονται ή πιστώνονται σε λογαριασμό φορέα, που αναφέρεται στην περίπτωση β' της παραγράφου 2 του άρθρου 4, εάν ο φορέας αυτός είναι εγκατεστημένος στην Ελλάδα και δεν απολαμβάνει των δικαιωμάτων που προβλέπονται στην περίπτωση γ' της παραγράφου 2 του άρθρου 4 και το ποσοστό του ενεργητικού του, που έχει επενδυθεί σε απαιτήσεις της περίπτωσης α' της παραγράφου 3 του άρθρου 4 δεν υπερβαίνει το δεκαπέντε τοις εκατό (15%), δεν θεωρείται πληρωμή τόκων.

Άρθρο 7

Υποβολή από το φορέα πληρωμής στοιχείων του πραγματικού δικαιούχου

1. Όταν ο πραγματικός δικαιούχος των τόκων κατοικεί σε άλλο κράτος - μέλος της Ε.Ε., τότε ο φορέας πληρωμής στην Ελλάδα υποχρεούται να παράσχει στην αρμόδια αρχή τα παρακάτω στοιχεία:

α) τα στοιχεία ταυτότητας και την κατοικία του πραγματικού δικαιούχου σύμφωνα με το άρθρο 3 του παρόντος, β) το όνομα και τη διεύθυνση του φορέα πληρωμής, γ) τον αριθμό λογαριασμού του πραγματικού δικαιούχου ή ελλείψει αυτού, τα στοιχεία της απαίτησης που αποτελεί γενεσιουργό αιτία των καταβαλλόμενων τόκων και

δ) στοιχεία σχετικά με την πληρωμή των τόκων σύμφωνα με την παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου.

2. Ο φορέας πληρωμής υποχρεούται στην υποβολή των σχετικών πληροφοριών για τους τόκους, ταξινομώντας αυτούς στις παρακάτω κατηγορίες, τις οποίες και δηλώνει στην αρμόδια αρχή:

α) Το ποσό των καταβληθέντων ή πιστωθέντων τόκων στην περίπτωση που καταβάλλονται τόκοι σύμφωνα με τις διατάξεις της περίπτωσης α' της παραγράφου 3 του άρθρου 4.

β) Το ποσό του τόκου ή του εισοδήματος ή το συνολικό ποσό των εσόδων από την πώληση, την εξαγορά ή την εξόφληση, που αναφέρεται στις περιπτώσεις β' και δ' της παραγράφου 3 του άρθρου 4.

γ) Το ποσό του εισοδήματος ή το συνολικό διανεμόμενο ποσό που περιλαμβάνεται στην περίπτωση γ' της παραγράφου 3 του άρθρου 4.

δ) Το ποσό του τόκου που αναλογεί σε κάθε μέλος του φορέα πληρωμής της περίπτωσης β' της παραγράφου 2 του άρθρου 4, το οποίο πληροί τους όρους της παραγράφου 1 του άρθρου 4, σε περίπτωση που καταβάλλονται τόκοι σύμφωνα με την παράγραφο 3 του άρθρου 6.

ε) Το ποσό του ανοιγμένου σε ετήσια βάση τόκου, σε περίπτωση που γίνεται εφαρμογή των οριζόμενων στην παράγραφο 4 του άρθρου 6.

3. Κατ'εξαίρεση, στο αρχικό στάδιο εφαρμογής των διατάξεων του παρόντος νόμου, ο φορέας πληρωμής υποχρεούται στην υποβολή τουλάχιστον του συνολικού ποσού των τόκων ή του εισοδήματος και του συνολικού ποσού των εσόδων από την πώληση, την εξαγορά ή την εξόφληση.

4. Με απόφαση του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών ορίζεται η ημερομηνία έναρξης ισχύος των οριζόμενων από τις παραγράφους 2 και 3, η αρμόδια φορολογική αρχή στην οποία υποβάλλει ο φορέας πληρωμής τις πληροφορίες για τους τόκους, καθώς και κάθε άλλη σχετική λεπτομέρεια.

Άρθρο 8 **Αυτόματη ανταλλαγή πληροφοριών**

1. Η Διεύθυνση Διεθνών Οικονομικών Σχέσεων του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών γνωστοποιεί τις πληροφορίες που αναφέρονται στο προηγούμενο άρθρο στην αρμόδια αρχή του κράτους μέλους κατοικίας του πραγματικού δικαιούχου.

2. Η γνωστοποίηση πληροφοριών διεξάγεται αυτόματα τουλάχιστον μία φορά το χρόνο, το αργότερο μέχρι τέλος Ιουνίου εκάστου έτους, όσον αφορά το σύνολο των τόκων που καταβλήθηκαν κατά τη διάρκεια του συγκεκριμένου έτους.

3. Οι διατάξεις των άρθρων 19-20 και 22-23 του ν. 1914/1990 (ΦΕΚ 178 Α΄) εφαρμόζονται στην ανταλλαγή πληροφοριών που προβλέπει ο παρών νόμος, εφόσον οι διατάξεις του παρόντος δεν παρεκκλίνουν.

Άρθρο 9 **Μεταβατική περίοδος**

1. Καθιερώνεται μεταβατική περίοδος για τους τόκους που αποκτά ο πραγματικός δικαιούχος, ο οποίος κατοικεί στην Ελλάδα και ο φορέας πληρωμής των οποίων είναι εγκατεστημένος στο Βέλγιο, Λουξεμβούργο ή Αυστρία. Η μεταβατική αυτή περίοδος αρχίζει από την ημερομηνία που ορίζεται στο άρθρο 13 και λήγει στο τέλος του πρώτου πλήρους φορολογικού έτους μετά τη μεταγενέστερη από τις παρακάτω ημερομηνίες:

α) την ημερομηνία έναρξης ισχύος της συμφωνίας την οποία η Ευρωπαϊκή Κοινότητα θα συνάψει τελευταία και με ομόφωνη απόφαση του Συμβουλίου, με μία από τις παρακάτω χώρες: Ελβετική Συνομοσπονδία, Πριγκιπάτο του Λιχτενστάιν, Δημοκρατία του Αγίου Μαρίνου, Πριγκιπάτο του Μονακό ή Πριγκιπάτο της Ανδόρας. Αντικείμενο των συμφωνιών θα είναι η ανταλλαγή πληροφοριών κατόπιν αιτήσεως, όπως ορίζεται στο υπόδειγμα συμφωνίας για την ανταλλαγή φορολογικών πληροφοριών το οποίο εξέδωσε ο Ο.Ο.Σ.Α. στις 18 Απριλίου 2002 (εφεξής «υπόδειγμα συμφωνίας Ο.Ο.Σ.Α.»), καθόσον αφορά τις πληρωμές τόκων, όπως ορίζονται στην παράγραφο 3 του άρθρου 4 του παρόντος, από φορείς πληρωμής εγκατεστημένους στα αντίστοιχα κράτη προς πραγματικούς δικαιούχους έχοντες κατοικία σε έδαφος όπου εφαρμόζονται οι διατάξεις της Οδηγίας 2003/48/ΕΚ, επιπλέον της εκ μέρους αυτών των χωρών παρακράτησης φόρου επί των πληρωμών αυτών με το συντελεστή που ορίζεται για τις αντίστοιχες περιόδους που αναφέρονται στην παράγραφο 2 του άρθρου 10 του παρόντος,

β) την ημερομηνία κατά την οποία το Συμβούλιο θα αποφασίσει ομόφωνα ότι οι Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής υποχρεούνται να ανταλλάσσουν πληροφορίες κατόπιν αιτήσεως, κατά τα οριζόμενα στο υπόδειγμα συμφωνίας του Ο.Ο.Σ.Α., καθόσον αφορά τις πληρωμές τόκων, όπως ορίζονται στην παράγραφο 3 του άρθρου 4 του παρόντος, από φορείς πληρωμής εγκατεστημένους στις Η.Π.Α. προς πραγματικούς δικαιούχους έχοντες κατοικία σε έδαφος όπου εφαρμόζονται οι διατάξεις της Οδηγίας 2003/48/ΕΚ.

2. Κατά τη διάρκεια της μεταβατικής περιόδου, εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 10.

3. Μετά τη λήξη της μεταβατικής περιόδου της παραγράφου 1 ισχύουν οι διατάξεις των άρθρων 4 έως και 13 του παρόντος νόμου. Στην περίπτωση που το Βέλγιο, το

Λουξεμβούργο ή η Αυστρία, επιλέξουν να εφαρμόσουν τα άρθρα 5 και 6 του παρόντος για την ανταλλαγή των πληροφοριών πριν λήξει η μεταβατική περίοδος, παύει αυτοδικαίως η εφαρμογή του άρθρου 10 του παρόντος.

Άρθρο 10 **Παρακράτηση φόρου στην πηγή και κατανομή των εσόδων**

1. Κατά τη διάρκεια της μεταβατικής περιόδου που ορίζεται στο προηγούμενο άρθρο, το εισόδημα υπό τη μορφή τόκων από αποταμιεύσεις που αποκτά δικαιούχος κάτοικος Ελλάδος και καταβάλλεται από φορέα πληρωμής του Βελγίου, Λουξεμβούργου ή Αυστρίας, φορολογείται στην Ελλάδα σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 2238/1994.

2. Εάν στα εισοδήματα της προηγούμενης παραγράφου, έχει παρακρατηθεί φόρος στο Βέλγιο, Λουξεμβούργο ή Αυστρία με συντελεστές παρακράτησης στην πηγή δεκαπέντε τοις εκατό (15%) τα πρώτα τρία (3) έτη, είκοσι τοις εκατό (20%) τα τρία (3) επόμενα έτη και στη συνέχεια τριάντα πέντε τοις εκατό (35%), κατ' εφαρμογή της παραγράφου 1 του άρθρου 11 της Οδηγίας, ο φόρος αυτός εκπίπτει από το φόρο που προκύπτει με βάση την παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου, εφόσον συντρέχουν οι εξής προϋποθέσεις:

α) ο πραγματικός δικαιούχος προσκομίζει πιστοποιητικό παρακράτησης φόρου στην πηγή και

β) έχει πραγματοποιηθεί το αργότερο εντός έξι (6) μηνών από το τέλος του προηγούμενου οικονομικού έτους η μεταβίβαση στην Ελλάδα του εβδομήντα πέντε τοις εκατό (75%) των εσόδων από τον παρακρατηθέντα φόρο στην πηγή.

Εάν το ποσό του φόρου αυτού υπερβαίνει το ποσό του φόρου που αναλογεί για το εισόδημα αυτό στην Ελλάδα, το επιπλέον ποσό φόρου επιστρέφεται στον πραγματικό δικαιούχο.

3. Εάν έχει διενεργηθεί οποιαδήποτε άλλη παρακράτηση φόρου στην πηγή, κατ' εφαρμογή των διατάξεων της προηγούμενης παραγράφου, χορηγείται πίστωση φόρου κατ' εφαρμογή των συμβάσεων περί αποφυγής της διπλής φορολογίας πριν από την εφαρμογή της διαδικασίας που προβλέπεται στην προηγούμενη παράγραφο.

4. Μετά από αίτηση του πραγματικού δικαιούχου των τόκων, η αρμόδια αρχή εκδίδει το σχετικό πιστοποιητικό φορολογικής κατοικίας, εντός προθεσμίας δύο (2) μηνών από την υποβολή της αιτήσεως, στο οποίο περιλαμβάνονται:

α) το όνομα, η διεύθυνση και ο αριθμός φορολογικού μητρώου του δικαιούχου,

β) το όνομα και η διεύθυνση του φορέα πληρωμής,

γ) ο αριθμός λογαριασμού του δικαιούχου και, εάν δεν υπάρχει αυτός, τα στοιχεία του τίτλου στον οποίο ενσωματώνεται η απαίτηση.

Με απόφαση του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών μπορεί να οριστεί ο τύπος και τα στοιχεία που περιλαμβάνονται στο παραπάνω πιστοποιητικό. Το πιστοποιητικό ισχύει για ένα (1) έτος από την κοινοποίησή του στον πραγματικό δικαιούχο.

Άρθρο 11 **Διαπραγματεύσιμοι χρεωστικοί τίτλοι**

1. Κατά τη διάρκεια της μεταβατικής περιόδου που αναφέρεται στο άρθρο 9 του παρόντος και το αργότερο

μέχρι τις 30 Δεκεμβρίου 2010, οι εγχώριες και διεθνείς ομολογίες και άλλοι διαπραγματεύσιμοι χρεωστικοί τίτλοι που έχουν εκδοθεί για πρώτη φορά πριν από την 1η Μαρτίου 2001 ή που τα ενημερωτικά φυλλάδια για την εισαγωγή τους στο Χρηματιστήριο Αξιών έχουν εγκριθεί πριν από την ημερομηνία αυτή από τις αρμόδιες αρχές σύμφωνα με τα οριζόμενα στην Οδηγία 80/390/ΕΟΚ του Συμβουλίου όπως ενσωματώθηκε με το π.δ. 348/1985 (ΦΕΚ 125 Α'), ή από αρμόδιες αρχές σε τρίτες χώρες, δεν θεωρούνται ως απαιτήσεις σύμφωνα με την περίπτωση α' της παραγράφου 3 του άρθρου 4, εφόσον δεν πραγματοποιούνται επιπλέον εκδόσεις των εν λόγω διαπραγματέυσινων χρεωστικών τίτλων από την 1η Μαρτίου 2002 και μετά. Στην περίπτωση που η μεταβατική περίοδος παραταθεί πέραν της 31ης Δεκεμβρίου 2010, οι διατάξεις του άρθρου αυτού εξακολουθούν να ισχύουν μόνο για διαπραγματέυσινους χρεωστικούς τίτλους, εφόσον:

α) περιέχουν ρήτρες επανενσωμάτωσης του εκπεσθέντος φόρου και

β) καταβάλλονται τόκοι στον πραγματικό δικαιούχο που είναι εγκατεστημένος σε άλλο κράτος - μέλος ή εξασφαλίζεται η καταβολή τόκων προς άμεσο όφελος αυτού, από φορέα πληρωμής όπως ορίζεται στην παράγραφο 2 του άρθρου 4 του παρόντος που είναι εγκατεστημένος σε άλλο κράτος - μέλος που εφαρμόζει την παρακράτηση φόρου στην πηγή.

2. Σε περίπτωση που έχουν πραγματοποιηθεί επιπλέον εκδόσεις των προαναφερόμενων διαπραγματέυσινων χρεωστικών τίτλων από την 1η Μαρτίου 2002 και εξής από το Ελληνικό Δημόσιο ή από τον Ο.Τ.Ε, τη Δ.Ε.Η. και τον Ο.Σ.Ε. ή οργανισμούς που ενεργούν ως δημόσια αρχή, η συνολική έκδοση αυτών των τίτλων, αποτελούμενη από την αρχική έκδοση και τις νέες εκδόσεις, θεωρείται ως απαίτηση σύμφωνα με την περίπτωση α' της παραγράφου 3 του άρθρου 4 του παρόντος. Σε περίπτωση που πραγματοποιηθεί περαιτέρω έκδοση των προαναφερόμενων διαπραγματέυσινων χρεωστικών τίτλων από την 1η Μαρτίου 2002 και εξής από άλλον εκδότη που δεν καλύπτεται από το προηγούμενο εδάφιο, η περαιτέρω αυτή έκδοση θεωρείται ως απαίτηση σύμφωνα με την περίπτωση α' της παραγράφου 3 του άρθρου 4 του παρόντος.

Άρθρο 12

Μη εφαρμογή άλλων γενικών ή ειδικών διατάξεων

Οι διατάξεις του ν. 2238/1994, των οικείων Διμερών Συμβάσεων περί Αποφυγής Διπλής Φορολογίας Εισοδήματος ή άλλων νόμων, κατά το μέρος που αντίκεινται στις διατάξεις των άρθρων 4 έως και 13, δεν εφαρμόζονται για τα εισοδήματα που εμπίπτουν στις πιο πάνω διατάξεις.

Άρθρο 13

Έναρξη ισχύος

Η ισχύς των άρθρων 4 έως και 12 του παρόντος νόμου αρχίζει από την 1η Ιουλίου 2005, εφόσον συντρέχουν σωρευτικά οι εξής προϋποθέσεις:

α) Έχουν κυρωθεί με νόμο οι Συμφωνίες της Ευρωπαϊκής Κοινότητας με την Ελβετική Συνομοσπονδία, το Πριγκιπάτο του Λιχτενστάιν, τη Δημοκρατία του Αγίου Μαρίνου, το Πριγκιπάτο του Μονακό και το Πριγκιπάτο της Ανδόρας με τις οποίες εφαρμόζονται μέτρα ισοδύναμα με τα οριζόμενα στο ΜΕΡΟΣ Γ' του παρόντος.

β) Έχουν κυρωθεί με νόμο οι διμερείς διεθνείς συμφωνίες για τα εξαρτημένα ή συνδεδεμένα εδάφη (Νήσοι της Μάγχης, Νήσος του Μαν και εξαρτημένα ή συνδεδεμένα εδάφη της Καραϊβικής) για την εφαρμογή από την 1η Ιουλίου 2005 της αυτόματης ανταλλαγής πληροφοριών όπως ορίζεται στα άρθρα 5 και 6 του παρόντος ή της παρακράτησης φόρου στην πηγή κατά τη μεταβατική περίοδο του άρθρου 9 του παρόντος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΡΙΤΟ

ΦΟΡΟΛΟΓΗΣΗ ΤΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΤΟΚΩΝ ΠΟΥ ΚΑΤΑΒΑΛΛΟΝΤΑΙ ΜΕΤΑΞΥ ΣΥΝΔΕΔΕΜΕΝΩΝ ΕΤΑΙΡΕΙΩΝ ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΩΝ ΚΡΑΤΩΝ - ΜΕΛΩΝ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ ΒΑΣΕΙ ΤΗΣ ΟΔΗΓΙΑΣ 2003/49/ΕΚ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ 3ης ΙΟΥΝΙΟΥ 2003

Άρθρο 14

Σκοπός και πεδίο εφαρμογής

Οι διατάξεις των άρθρων 15 και 16 του παρόντος νόμου αποτελούν εναρμόνιση της ελληνικής νομοθεσίας με τις διατάξεις της υπ' αριθ. 2003/49/ΕΚ Οδηγίας του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (L. 157/49/26.6.2003) σχετικά με την καθιέρωση κοινού συστήματος φορολόγησης των τόκων και των δικαιωμάτων που καταβάλλονται μεταξύ συνδεδεμένων εταιρειών διαφορετικών κρατών - μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Άρθρο 15

Στο άρθρο 13 του Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος, που κυρώθηκε με το ν. 2238/1994 (ΦΕΚ 151 Α'), προστίθεται νέα παράγραφος 7 και οι παράγραφοι 7, 8, 9, 10, 11, 12 και 13 αναριθμούνται σε 8, 9, 10, 11, 12, 13 και 14. Η νέα παράγραφος 7 έχει ως εξής:

«7. Στα δικαιώματα που αναφέρονται στην παράγραφο αυτή και τα οποία καταβάλλει ημεδαπή ανώνυμη εταιρεία ή μόνιμη εγκατάσταση στην Ελλάδα εταιρείας κράτους μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης, σε συνδεδεμένη εταιρεία άλλου κράτους μέλους ή σε μόνιμη εγκατάσταση συνδεδεμένης εταιρείας κράτους μέλους ευρισκόμενη σε άλλο κράτος - μέλος, δεν ενεργείται παρακράτηση φόρου εισοδήματος. Ως δικαιώματα, νοούνται οι πληρωμές πάσης φύσεως που λαμβάνονται σε αντάλλαγμα της χρήσης ή του δικαιώματος χρήσης δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας επί λογοτεχνικού, καλλιτεχνικού ή επιστημονικού έργου, συμπεριλαμβανομένων των κινηματογραφικών ταινιών και λογισμικού, διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας, εμπορικών σημάτων, σχεδίων ή υποδειγμάτων, σχεδιαγραμμάτων, απόρρητων χημικών τύπων ή μεθόδων κατεργασίας, ή σε αντάλλαγμα πληροφοριών που αφορούν βιομηχανική, εμπορική ή επιστημονική πείρα, καθώς και οι πληρωμές για τη χρήση ή για το δικαίωμα χρήσης βιομηχανικού, εμπορικού ή επιστημονικού εξοπλισμού. Για την εφαρμογή των αναφερόμενων στη παράγραφο αυτή διατάξεων, μία εταιρεία θεωρείται «συνδεδεμένη» με άλλη εταιρεία εφόσον, τουλάχιστον η πρώτη εταιρεία κατέχει άμεσα ελάχιστη συμμετοχή είκοσι πέντε τοις εκατό (25%) στο μετοχικό κεφάλαιο της δεύτερης εταιρείας, ή η δεύτερη εταιρεία κατέχει άμεσα ελάχιστη συμμετοχή με το ίδιο πιο πάνω ποσοστό στο μετοχικό κεφάλαιο της πρώτης εταιρείας, ή μία τρίτη εταιρεία κατέχει άμεσα ελάχιστη συμμετοχή με το ίδιο

πιο πάνω ποσοστό στο μετοχικό κεφάλαιο τόσο της πρώτης όσο και της δεύτερης εταιρείας, και υπό τον όρο ότι σε όλες τις αναφερόμενες πιο πάνω περιπτώσεις, η συμμετοχή κατέχεται χωρίς διακοπή για δύο (2) έτη. Η απαλλαγή από την παρακράτηση παρέχεται με την προϋπόθεση ότι ο δικαιούχος των δικαιωμάτων δέχεται τις πληρωμές για δικό του λογαριασμό και όχι με την ιδιότητα του αντιπροσώπου και εφόσον προσκομίσει σχετική βεβαίωση που ισχύει για δύο (2) έτη από την ημερομηνία χορήγησής της. Η βεβαίωση πρέπει να περιλαμβάνει τα ακόλουθα στοιχεία του δικαιούχου:

α) ότι έχει την έδρα της πραγματικής διοίκησής του σε ένα συγκεκριμένο κράτος - μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, β) ότι υπόκειται στο πιο πάνω κράτος - μέλος που έχει την έδρα του σε φόρο εισοδήματος χωρίς να τυγχάνει απαλλαγής από αυτόν,

γ) ότι κατέχει την πιο πάνω αναφερόμενη συμμετοχή χωρίς διακοπή τουλάχιστον για δύο (2) έτη,

δ) ότι το εισόδημα από τα δικαιώματα που αποκτά, σε περίπτωση που αυτός είναι μόνιμη εγκατάσταση άλλης εταιρείας, υπόκειται σε φόρο εισοδήματος στο κράτος - μέλος όπου έχει τη μόνιμη εγκατάσταση και ότι η εταιρεία της οποίας αποτελεί μόνιμη εγκατάσταση πληροί τις προϋποθέσεις που αναφέρονται στα στοιχεία α', β' γ' και ε' του παρόντος άρθρου,

ε) ότι έχει μία από τις μορφές που ορίζονται με απόφαση του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών σύμφωνα με το Παράρτημα της Οδηγίας 2003/49/EK (L. 157/49). Με την ίδια απόφαση θα καθοριστούν ο τρόπος και τα απαιτούμενα δικαιολογητικά για την εφαρμογή των αναφερόμενων στο άρθρο αυτό.

Εξαιρητικά, κατά τη διάρκεια μεταβατικής περιόδου οκτώ (8) ετών που αρχίζει από την 1η Ιουλίου 2005, κατά την καταβολή των αναφερόμενων πιο πάνω δικαιωμάτων, θα ενεργείται παρακράτηση φόρου εισοδήματος με συντελεστή δέκα τοις εκατό (10%) κατά τα πρώτα τέσσερα (4) έτη και πέντε τοις εκατό (5%) κατά τα τελευταία τέσσερα (4) έτη, εκτός εάν από την οικεία διμερή σύμβαση για την αποφυγή διπλής φορολογίας εισοδήματος προβλέπεται ευνοϊκότερη φορολογική μεταχείριση. Για την παρακράτηση και την απόδοση του φόρου αυτού έχουν εφαρμογή τα οριζόμενα από τις διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου. Με την παρακράτηση αυτή εξαντλείται η φορολογική υποχρέωση του αλλοδαπού δικαιούχου. Μέχρι την έναρξη της μεταβατικής περιόδου που αναφέρεται πιο πάνω, κατά την καταβολή των υπόψη δικαιωμάτων, θα ενεργείται παρακράτηση φόρου εισοδήματος σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις των διμερών συμβάσεων αποφυγής διπλής φορολογίας ή της εσωτερικής νομοθεσίας, κατά περίπτωση.»

Άρθρο 16

Στο άρθρο 114 του Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος προστίθεται νέα παράγραφος 3 και οι παράγραφοι 3, 4, 5 και 6 αναριθμούνται σε 4, 5, 6 και 7. Η νέα παράγραφος 3 έχει ως εξής:

«3. Στους τόκους που αναφέρονται στην παράγραφο αυτή και τους οποίους καταβάλλει ημεδαπή ανώνυμη εταιρεία ή μόνιμη εγκατάσταση στην Ελλάδα εταιρείας κράτους - μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης, σε συνδεδεμένη εταιρεία άλλου κράτους - μέλους ή σε μόνιμη εγκατάσταση συνδεδεμένης εταιρείας κράτους - μέλους ευρισκόμενη σε άλλο κράτος - μέλος, δεν ενεργείται παρα-

κράτηση φόρου εισοδήματος. Ως τόκοι νοούνται τα εισοδήματα από πάσης φύσεως απαιτήσεις, ασφαλισμένες ή μη με υποθήκη και παρέχουσες ή μη δικαίωμα συμμετοχής στα κέρδη του οφειλέτη, και ιδίως εισοδήματα από τίτλους, ομολογίες ή χρεόγραφα, συμπεριλαμβανομένων ενδεχόμενων πρόσθετων ωφελημάτων και ανταμοιβών που απορρέουν από τίτλους, ομολογίες ή άλλα χρεόγραφα. Για την εφαρμογή των αναφερόμενων στην παράγραφο αυτή διατάξεων, μία εταιρεία θεωρείται «συνδεδεμένη» με άλλη εταιρεία εφόσον τουλάχιστον η πρώτη εταιρεία κατέχει άμεσα ελάχιστη συμμετοχή είκοσι πέντε τοις εκατό (25%) στο μετοχικό κεφάλαιο της δεύτερης εταιρείας ή η δεύτερη εταιρεία κατέχει άμεσα ελάχιστη συμμετοχή με το ίδιο πιο πάνω ποσοστό στο μετοχικό κεφάλαιο της πρώτης εταιρείας ή μία τρίτη εταιρεία κατέχει άμεσα ελάχιστη συμμετοχή με το ίδιο πιο πάνω ποσοστό στο μετοχικό κεφάλαιο τόσο της πρώτης όσο και της δεύτερης εταιρείας, και υπό τον όρο ότι σε όλες τις αναφερόμενες πιο πάνω περιπτώσεις η συμμετοχή κατέχεται χωρίς διακοπή για δύο (2) έτη. Η απαλλαγή από την παρακράτηση παρέχεται με την προϋπόθεση ότι ο δικαιούχος των τόκων δέχεται τις πληρωμές για δικό του λογαριασμό και όχι με την ιδιότητα του αντιπροσώπου και εφόσον προσκομίσει σχετική βεβαίωση που ισχύει για δύο (2) έτη από την ημερομηνία χορήγησής της. Η βεβαίωση αυτή πρέπει να περιλαμβάνει τα ακόλουθα στοιχεία του δικαιούχου:

α) ότι έχει την έδρα της πραγματικής διοίκησής του σε ένα συγκεκριμένο κράτος - μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης,

β) ότι υπόκειται στο πιο πάνω κράτος - μέλος που έχει την έδρα του σε φόρο εισοδήματος χωρίς να τυγχάνει απαλλαγής από αυτόν,

γ) ότι κατέχει την πιο πάνω αναφερόμενη συμμετοχή χωρίς διακοπή τουλάχιστον για δύο (2) έτη,

δ) ότι το εισόδημα από τους τόκους που αποκτά, σε περίπτωση που αυτός είναι μόνιμη εγκατάσταση άλλης εταιρείας, υπόκειται σε φόρο εισοδήματος στο κράτος - μέλος όπου έχει τη μόνιμη εγκατάσταση και ότι η εταιρεία της οποίας αποτελεί μόνιμη εγκατάσταση πληροί τις προϋποθέσεις που αναφέρονται στα στοιχεία α', β', γ' και ε' του παρόντος άρθρου,

ε) ότι έχει μία από τις μορφές που ορίζονται με απόφαση του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών σύμφωνα με το Παράρτημα της Οδηγίας 2003/49/EK (L. 157/49). Με την ίδια απόφαση θα καθοριστούν ο τρόπος και τα απαιτούμενα δικαιολογητικά για την εφαρμογή των αναφερόμενων στο άρθρο αυτό.

Εξαιρητικά, κατά τη διάρκεια μεταβατικής περιόδου οκτώ (8) ετών που αρχίζει από την 1η Ιουλίου 2005, κατά την καταβολή των αναφερόμενων πιο πάνω τόκων, θα ενεργείται παρακράτηση φόρου εισοδήματος με συντελεστή δέκα τοις εκατό (10%) κατά τα πρώτα τέσσερα (4) έτη και πέντε τοις εκατό (5%) κατά τα τελευταία τέσσερα (4) έτη, εκτός εάν από την οικεία διμερή σύμβαση για την αποφυγή διπλής φορολογίας εισοδήματος προβλέπεται ευνοϊκότερη φορολογική μεταχείριση. Η παρακράτηση του φόρου ενεργείται από τον χρεώστη κατά την καταβολή των τόκων ή την εγγραφή τους στα βιβλία σε πίστωση του αλλοδαπού δικαιούχου και αποδίδεται εφάπαξ με την υποβολή δήλωσης μέσα στο πρώτο δεκαπενθήμερο του επόμενου από την παρακράτηση του φόρου μήνα. Με την παρακράτηση αυτή εξαντλείται η φορολογική υποχρέωση του αλλοδαπού δικαιούχου.

Οι διατάξεις των προηγούμενων εδαφίων δεν έχουν

εφαρμογή για τόκους από προνομιούχες μετοχές και ιδρυτικούς τίτλους, για τόκους υπερημερίας, καθώς και για τόκους που αποτελούν έμμεση διανομή κερδών. Μέχρι την έναρξη της μεταβατικής περιόδου που αναφέρεται πιο πάνω, κατά την καταβολή των υπόψη τόκων, θα ενεργείται παρακράτηση φόρου εισοδήματος σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις των διμερών συμβάσεων αποφυγής διπλής φορολογίας ή της εσωτερικής νομοθεσίας, κατά περίπτωση.»

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΕΤΑΡΤΟ

ΕΝΑΡΜΟΝΙΣΗ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑΣ ΠΕΡΙ Φ.Π.Α. ΜΕ ΤΙΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΤΗΣ ΟΔΗΓΙΑΣ 2003/92/ΕΚ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ 7ης ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2003, ΓΙΑ ΤΗΝ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΤΗΣ ΟΔΗΓΙΑΣ 77/388/ΕΟΚ, ΟΣΩΝ ΑΦΟΡΑ ΤΟΥΣ ΚΑΝΟΝΕΣ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΟΝ ΤΟΠΟ ΠΑΡΑΔΟΣΗΣ ΑΕΡΙΟΥ ΚΑΙ ΗΛΕΚΤΡΙΚΗΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ

Άρθρο 17

Σκοπός και πεδίο εφαρμογής

1. Οι διατάξεις του άρθρου 18 του παρόντος νόμου αποτελούν εναρμόνιση της ελληνικής νομοθεσίας με τις διατάξεις της αριθ. 2003/92/ΕΚ Οδηγίας του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 7ης Οκτωβρίου 2003 (ΕΕL 260/11.10.2003), η οποία τροποποιεί την Οδηγία 77/388/ΕΟΚ, όσον αφορά τους κανόνες σχετικά με τον τόπο παράδοσης αερίου και ηλεκτρικής ενέργειας.

2. Οι ανωτέρω διατάξεις εφαρμόζονται προκειμένου να καταστεί δυνατός ο προσδιορισμός του τόπου παράδοσης αερίου μέσω του συστήματος διανομής φυσικού αερίου και ηλεκτρικής ενέργειας. Προσδιορίζεται ο τόπος φορολόγησης των αγαθών αυτών τόσο στην περίπτωση που ο αγοραστής είναι μεταπωλητής αερίου ή ηλεκτρικής ενέργειας, όσο και στην περίπτωση που ο αγοραστής είναι τελικός καταναλωτής, καθώς και ο τρόπος καταβολής του οφειλόμενου φόρου.

Άρθρο 18

Στις διατάξεις του Κώδικα Φόρου Προστιθέμενης Αξίας, ο οποίος κυρώθηκε με το ν. 2859/2000 (ΦΕΚ 248 Α'), επέρχονται οι εξής τροποποιήσεις:

1. Το πρώτο εδάφιο της περίπτωσης γ' της παραγράφου 1 του άρθρου 2 αντικαθίσταται ως εξής :

«γ) η ενδοκοινοτική απόκτηση αγαθών που πραγματοποιείται από επαχθή αιτία στο εσωτερικό της χώρας από υποκείμενο στο φόρο, ο οποίος ενεργεί με αυτή την ιδιότητα ή από μη υποκείμενο στο φόρο νομικό πρόσωπο, όταν ο πωλητής είναι υποκείμενος στο φόρο εγκαταστημένος σε άλλο κράτος - μέλος, ενεργεί με αυτή την ιδιότητα και δεν απαλλάσσεται από το φόρο λόγω ύψους πραγματοποιηθέντος ετήσιου κύκλου εργασιών, σύμφωνα με τη νομοθεσία της χώρας του, ούτε υπάγεται στις διατάξεις των παραγράφων 2, 3 και 5 του άρθρου 13.»

2. Η περίπτωση α' της παραγράφου 3 του άρθρου 7 αντικαθίσταται ως εξής :

«α) παράδοση αγαθού που πραγματοποιείται από τον υποκείμενο στο φόρο εντός του κράτους - μέλους άφιξης της αποστολής ή της μεταφοράς, σύμφωνα με τις διατάξεις της περίπτωσης β' της παραγράφου 1 και των παραγράφων 2 και 6 του άρθρου 13.»

3. Στην παράγραφο 3 του άρθρου 7 προστίθεται περι-

πτωση στ' και το τελευταίο εδάφιο της παραγράφου αυτής αντικαθίσταται ως εξής :

«στ) παράδοση αερίου μέσω του συστήματος διανομής φυσικού αερίου ή ηλεκτρικής ενέργειας, σύμφωνα με τις διατάξεις των περιπτώσεων α' ή β' της παραγράφου 3 του άρθρου 13.

Στην περίπτωση που μια από τις προϋποθέσεις που αναφέρονται στις ανωτέρω περιπτώσεις παύει να υφίσταται, θεωρείται ότι πραγματοποιείται παράδοση αγαθού κατά το χρόνο που παύει να υφίσταται η εν λόγω προϋπόθεση.»

4. Στο άρθρο 13 προστίθεται νέα παράγραφος 3 ως εξής και οι παράγραφοι 3, 4, 5, 6 και 7 αναριθμούνται ως παράγραφοι 4, 5, 6, 7 και 8 :

«3. Στην περίπτωση παράδοσης αερίου μέσω του συστήματος διανομής φυσικού αερίου ή ηλεκτρικής ενέργειας :

α) Σε μεταπωλητή υποκείμενο στο φόρο, ως τόπος παράδοσης θεωρείται ο τόπος όπου ο υποκείμενος στο φόρο μεταπωλητής έχει την έδρα της οικονομικής δραστηριότητάς του ή τη μόνιμη εγκατάστασή του για την οποία παραδίδονται τα αγαθά, ή απουσία έδρας ή μόνιμης εγκατάστασης, ο τόπος όπου έχει τη μόνιμη κατοικία ή τη συνήθη διαμονή του.

Για τους σκοπούς της παρούσας διάταξης ως «μεταπωλητής» υποκείμενος στο φόρο νοείται ο υποκείμενος στο φόρο του οποίου η κύρια δραστηριότητα, όσον αφορά τις αγορές αερίου και ηλεκτρικής ενέργειας, είναι η μεταπώληση των ανωτέρω προϊόντων και του οποίου η ίδια κατανάλωση των προϊόντων αυτών είναι αμελητέα.

β) Εφόσον δεν καλύπτεται από την παραπάνω περίπτωση α', ως τόπος παράδοσης θεωρείται ο τόπος πραγματικής χρησιμοποίησης και κατανάλωσης των αγαθών από τον πελάτη.

Όταν το σύνολο ή μέρος των αγαθών δεν καταναλώνεται πραγματικά από τον εν λόγω πελάτη, τεκμαίρεται ότι αυτά τα μη καταναλωθέντα αγαθά έχουν χρησιμοποιηθεί και καταναλωθεί στον τόπο όπου έχει την έδρα της οικονομικής δραστηριότητάς του ή τη μόνιμη εγκατάστασή του για την οποία παραδίδονται τα αγαθά. Στην περίπτωση απουσίας της εν λόγω έδρας οικονομικής δραστηριότητας ή μόνιμης εγκατάστασης, τεκμαίρεται ότι χρησιμοποίησε και κατανάλωσε τα αγαθά στον τόπο όπου έχει τη μόνιμη κατοικία ή τη συνήθη διαμονή του.»

5. Στην παράγραφο 3 του άρθρου 14 προστίθεται περίπτωση ιβ' και αντικαθίσταται η περίπτωση η' της παραγράφου 5 του ίδιου άρθρου ως εξής :

«ιβ) παροχή πρόσβασης στα συστήματα διανομής φυσικού αερίου και ηλεκτρικής ενέργειας, καθώς και μεταφοράς και διοχέτευσης μέσω των συστημάτων αυτών και παροχή άλλων άμεσα συνδεδεμένων υπηρεσιών»,

«η) υπηρεσίες της παραγράφου 3, που παρέχονται σε υποκείμενο στο φόρο εγκαταστημένο σε άλλο κράτος - μέλος ή σε οποιονδήποτε λήπτη εγκαταστημένο εκτός της Κοινότητας.»

6. Στην παράγραφο 1 του άρθρου 23 προστίθεται περίπτωση ε' ως εξής :

«ε) η εισαγωγή αερίου μέσω του συστήματος διανομής φυσικού αερίου, καθώς και ηλεκτρικής ενέργειας.»

7. Οι περιπτώσεις β' και γ' της παραγράφου 1 του άρθρου 35 αντικαθίστανται ως εξής :

«β) ο εγκαταστημένος στο εσωτερικό άλλου κράτους - μέλους υποκείμενος στο φόρο, για τις ενεργούμενες από αυτόν πράξεις, εκτός των πράξεων που αναφέρονται στην κατωτέρω περίπτωση δ', υποπεριπτώσεις αα', ββ' και γγ'.

γ) ο φορολογικός αντιπρόσωπος του εγκαταστημένου σε τρίτη χώρα υποκείμενου στο φόρο, για τις πραγματοποιούμενες από αυτόν πράξεις, εκτός των πράξεων που αναφέρονται στην κατωτέρω περίπτωση δ', υποπεριπτώσεις αα', ββ' και γγ'.

8. Στην περίπτωση δ' της παραγράφου 1 του άρθρου 35 προστίθεται νέα υποπερίπτωση ββ' ως εξής και οι περιπτώσεις ββ' και γγ' αναριθμούνται ως γγ' και δδ' :

«ββ) παράδοση αγαθών που πραγματοποιείται στο εσωτερικό της χώρας, κατά την έννοια των διατάξεων της παραγράφου 3 του άρθρου 13».

9. Το τελευταίο εδάφιο της περίπτωσης δ' της παραγράφου 4 του άρθρου 36 καταργείται και το πρώτο εδάφιο της περίπτωσης αυτής αντικαθίσταται ως εξής :

«δ) να ορίζει φορολογικό αντιπρόσωπό του, πριν από την ενέργεια οποιασδήποτε φορολογητέας πράξης στο εσωτερικό της χώρας, εφόσον πρόκειται για υποκείμενο στο φόρο που δεν είναι μόνιμα εγκαταστημένος στο εσωτερικό της χώρας ή στο εσωτερικό άλλου κράτους – μέλους και για την οποία είναι ο ίδιος υπόχρεος στο φόρο, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 35.»

10. Η ισχύς των διατάξεων των παραγράφων 1 έως 9 του παρόντος άρθρου αρχίζει από 1 Ιανουαρίου 2005.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΕΜΠΤΟ ΔΙΑΦΟΡΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 19

Ομάδες Σχεδιασμού Προγραμμάτων του Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης

1. Για το σχεδιασμό του Εθνικού Στρατηγικού Σχεδίου Ανάπτυξης (Ε.Σ.Σ.Α.) της προγραμματικής περιόδου 2007-2013, των Επιχειρησιακών Προγραμμάτων και των Αναπτυξιακών Προγραμμάτων της ίδιας περιόδου, συνιστώνται Ομάδες Σχεδιασμού Προγράμματος σε κάθε Υπουργείο στο οποίο υπάγεται Επιχειρησιακό Πρόγραμμα του Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης (Κ.Π.Σ.) της τρέχουσας προγραμματικής περιόδου, καθώς και σε κάθε Περιφέρεια.

2. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης (ΥΠ.ΕΣ.Δ.Δ.Α.), Οικονομίας και Οικονομικών (ΥΠ.ΟΙ.Ο.) και του οικείου Υπουργού συνιστάται Ομάδα Σχεδιασμού Προγράμματος σε Υπουργείο. Επίσης, με κοινή απόφαση του ΥΠ.ΕΣ.Δ.Δ.Α. και του ΥΠ.ΟΙ.Ο. συνιστάται Ομάδα Σχεδιασμού Προγράμματος σε περιφέρεια. Στις αποφάσεις αυτές εξειδικεύεται το έργο της κάθε Ομάδας και ορίζονται ο αριθμός, η σύνθεση και τα προσόντα των μελών της και κάθε αναγκαίο σχετικό θέμα. Η διάρκεια λειτουργίας της κάθε Ομάδας λήγει στις 31.12.2006 και μπορεί να παραταθεί με απόφαση του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών μέχρι την ημερομηνία έγκρισης του Ε.Σ.Σ.Α. και των Επιχειρησιακών Προγραμμάτων. Η στελέχωση της κάθε Ομάδας γίνεται κατά τις διατάξεις των επόμενων παραγράφων.

3. Η Ομάδα Σχεδιασμού Προγράμματος συγκροτείται στο πλαίσιο της Ειδικής Υπηρεσίας Διαχείρισης (Ε.Υ.Δ.) του οικείου Επιχειρησιακού Προγράμματος, με απόφαση του Γενικού ή Ειδικού Γραμματέα, στον οποίο υπάγεται και σε αυτήν συμμετέχουν:

α. στελέχη της Ε.Υ.Δ. και κυρίως της Μονάδας Α', που ορίζει με απόφασή του ο Γενικός ή Ειδικός Γραμμα-

τέας στον οποίο αυτή υπάγεται,

β. στελέχη που προσλαμβάνονται ή αποσπώνται για την πρόσθετη στελέχωση της Ε.Υ.Δ., κατά τις διατάξεις της παραγράφου 2 του άρθρου 7 του ν. 2860/2000, όπως ισχύει σήμερα,

γ. στελέχη του οικείου Υπουργείου ή Περιφέρειας, με μερική απασχόληση, με απόφαση ανάθεσης παράλληλων καθηκόντων του αρμόδιου Υπουργού ή Γενικού Γραμματέα Περιφέρειας,

δ. ιδιώτες με μερική απασχόληση, που μπορούν λόγω ειδικών γνώσεων, επιστημονικής κατάρτισης και εμπειρίας να συμβάλλουν στο έργο της Ομάδας, με απόφαση του Γενικού ή Ειδικού Γραμματέα στον οποίο υπάγεται η Ε.Υ.Δ..

4. Οι κοινές αποφάσεις της παραγράφου 2 του παρόντος άρθρου εκδίδονται μετά από πρόταση του Γενικού Γραμματέα Επενδύσεων και Ανάπτυξης του ΥΠ.ΟΙ.Ο., που έχει την ευθύνη αξιολόγησης των σχετικών αναγκών των Υπουργείων και Περιφερειών, με την τεχνική υποστήριξη της Μονάδας Οργάνωσης της Διαχείρισης του Κ.Π.Σ. (Μ.Ο.Δ.).

5. Συντονιστής της κάθε Ομάδας Σχεδιασμού Προγράμματος είναι ο Προϊστάμενος της Ε.Υ.Δ., εφαρμόζονται δε γι' αυτόν οι σχετικές διατάξεις της παραγράφου 2 του άρθρου 2 του ν. 2503/1997 (περί Ομάδων Διοίκησης Έργου).

6. Σε κάθε Ομάδα Σχεδιασμού Προγράμματος που συνιστάται σε Υπουργείο, στο οποίο ήδη λειτουργεί Ειδική Υπηρεσία Διαχείρισης Κοινοτικής Πρωτοβουλίας ή Ειδική Υπηρεσία Σχεδιασμού ή Συντονισμού ή Εφαρμογής, μπορεί να συμμετέχουν και στελέχη των Υπηρεσιών αυτών, με αναλογική εφαρμογή των διατάξεων του εδαφίου α' της παραγράφου 3 του παρόντος άρθρου.

7. Κατ' εξαίρεση, επιτρέπεται η σύσταση Ομάδας Σχεδιασμού Προγράμματος μόνο με πρόσωπα των εδαφίων γ' και δ' της παραγράφου 3 του παρόντος άρθρου σε Υπουργείο στο οποίο δεν λειτουργεί Ειδική Υπηρεσία Διαχείρισης.

8. Με την κοινή υπουργική απόφαση σύστασης Ομάδας Σχεδιασμού Προγράμματος των παραγράφων 7 και 8 του παρόντος άρθρου, ορίζονται ο συντονιστής αυτής, η Ειδική Υπηρεσία στο πλαίσιο της οποίας θα λειτουργεί ή η οργανική μονάδα στην οποία θα υπαχθεί και κάθε αναγκαία λεπτομέρεια.

9. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και Οικονομίας και Οικονομικών ρυθμίζεται κάθε αναγκαία λεπτομέρεια για την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 20

Μεταφορά έδρας της Ειδικής Υπηρεσίας Διαχείρισης Προγραμμάτων «Interreg»

Μετά το τρίτο εδάφιο της παρ. 1 του άρθρου 3 του ν. 2860/2000 (ΦΕΚ 251 Α') προστίθεται νέο εδάφιο που έχει ως εξής:

«Με κοινή απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και Οικονομίας και Οικονομικών μπορεί να μεταφερθεί στη Θεσσαλονίκη η έδρα της Ειδικής Υπηρεσίας Διαχείρισης Προγραμμάτων Κοινοτικής Πρωτοβουλίας «Interreg» και να ρυθμισθεί κάθε άλλη αναγκαία σχετική λεπτομέρεια.»

Άρθρο 21 **Ρυθμίσεις περί ΕΛ.ΤΑ.**

Στο άρθρο 26 του ν. 2668/1998 (ΦΕΚ 282 Α' / 18.12.1998) προστίθενται παράγραφοι 11, 12 και 13 ως ακολούθως:

«11. Οι διατάξεις του άρθρου 8 του Κ.Β.Σ. (π.δ.186/1992 - ΦΕΚ 84 Α') δεν εφαρμόζονται για τις από 1.1.2004 διαχειριστικές περιόδους για τα προϊόντα που αφορούν φιλοτελικές δραστηριότητες του ΕΛ.ΤΑ. σύμφωνα με το άρθρο 19 παράγραφος 5 εδάφιο α' του παρόντος νόμου. Η υποχρέωση τήρησης βιβλίου αποθήκης για τις άλλες δραστηριότητες κρίνεται αυτοτελώς.

12. Για τη μη τήρηση ή πλημμελή τήρηση του βιβλίου αποθήκης από τον ΕΛ.ΤΑ. μέχρι την 31.12.2003 δεν επιβάλλονται πρόστιμα ή άλλες κυρώσεις του Κ.Β.Σ. (π.δ.186/1992 - ΦΕΚ 84 Α'), εφόσον από τις παρατυπίες αυτές δεν επηρεάζονται τα οικονομικά αποτελέσματα.

13. Τα όσα ορίζονται με την Α.Υ.Ο.Ο.1051082/549/ΠΟΛ.1082/0015/2.6.2003 (ΦΕΚ 3 Β') για τα στοιχεία που εκδίδονται μηχανογραφικά δεν ισχύουν για τα στοιχεία που εκδίδει μηχανογραφικά ο ΕΛ.ΤΑ. και κατά τα λοιπά για τα στοιχεία αυτά εφαρμόζονται οι διατάξεις του Κ.Β.Σ. (π.δ.186/1992).»

Άρθρο 22 **Έναρξη ισχύος**

Οι διατάξεις του παρόντος νόμου ισχύουν από τη δημοσίευσή τους στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, εκτός εάν ορίζεται διαφορετικά στις επί μέρους διατάξεις του.

Αθήνα, 20 Δεκεμβρίου 2004

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Γεώργιος Αλογοσκούφης

ΕΙΔΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

(άρθρο 75 παρ. 3 του Συντάγματος)

στο σχέδιο νόμου «Αμοιβαία συνδρομή των Κρατών - Μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης στον τομέα της άμεσης φορολογίας, φορολογία τόκων και άλλες διατάξεις»

Από τις διατάξεις του προτεινόμενου νομοσχεδίου προκαλούνται τα ακόλουθα οικονομικά αποτελέσματα επί του Κρατικού Προϋπολογισμού:

1. Ετήσια δαπάνη από τη δημιουργία στη χώρα μας ενός ειδικού μηχανογραφικού συστήματος για την ανταλλαγή πληροφοριών, μεταξύ των αρμόδιων αρχών, σχετικά με στοιχεία του πραγματικού δικαιούχου των τόκων. (άρθρο 8)

2. Δαπάνη, για τα έτη 2005 και 2006, σε βάρος του Κρατικού Προϋπολογισμού από τη σύσταση των παραπάνω ομάδων, το ύψος της οποίας εξαρτάται από

την έκδοση των σχετικών κ.υ.α., στις οποίες και θα καθορισθεί ο ακριβής αριθμός των μελών και η αποζημίωση αυτών. Εκτιμάται, πάντως, στο ποσό των 1.414.000,00 ευρώ περίπου κατ' έτος. Τυχόν παράταση της λειτουργίας των Ομάδων Σχεδιασμού Προγράμματος πέραν των παραπάνω ετών προκαλεί ισόποση ετήσια δαπάνη.

(άρθρο 19)

3. Ενδεχόμενη δαπάνη από:

α. Την αποστολή εκπροσώπου της χώρας μας σε άλλο κράτος - μέλος προκειμένου να διαβουλευθεί για τη διευθέτηση θέματος που θα προκύψει από την εφαρμογή των παραπάνω διατάξεων. Το ύψος της δαπάνης δεν μπορεί να προσδιορισθεί, διότι εξαρτάται από τον αριθμό των εκπροσώπων και τις ημέρες παραμονής τους στο άλλο κράτος - μέλος. Εκτιμάται, πάντως, σε 1.735,00 ευρώ (310,00 ευρώ αεροπορικά εισιτήρια, 1.000,00 ευρώ για διανυκτέρευση και 425,00 ευρώ για ημερήσια αποζημίωση), περίπου, για κάθε εκπρόσωπο και για πέντε ημέρες παραμονής.

(άρθρο 2 παρ.5)

β. Την επιστροφή του επιπλέον ποσού φόρου στον πραγματικό δικαιούχο στις περιπτώσεις που το ποσό του παρακρατηθέντος φόρου στην πηγή (Βέλγιο, Λουξεμβούργο ή Αυστρία ύψους 75% επί των εσόδων από την αιτία αυτή) υπερβαίνει το ποσό του φόρου που αναλογεί για το εισόδημα αυτό στην Ελλάδα. (άρθρο 10)

4. Ενδεχόμενη εφάπαξ δαπάνη για τη μετεγκατάσταση της ανωτέρω Ειδικής Υπηρεσίας, το ύψος της οποίας εκτιμάται ότι θα ανέλθει στο ποσό των 20.000,00 ευρώ. (άρθρο 20)

Οι ανωτέρω δαπάνες θα αντιμετωπισθούν από τις εγγραφόμενες πιστώσεις στον Κρατικό Προϋπολογισμό.

5. Ετήσια μείωση των εσόδων του Δημοσίου από:

α. τη σταδιακή κατάργηση της παρακράτησης φόρου επί των δικαιωμάτων και των τόκων που καταβάλλουν ημεδαπές Α.Ε., σε συνδεδεμένες εταιρείες κράτους - μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης, (άρθρα 15, 16)

β. την κατάργηση του ισχύοντος καθεστώτος παρακράτησης των φόρων επί όλων των τόκων για το σύνολο των κατοίκων που αποδεικνύεται ότι είναι κάτοικοι των υπόλοιπων Κρατών - Μελών της Ε.Ε., (άρθρο 3)

γ. τη διεύρυνση των πράξεων από τις οποίες εξαιρούνται ορισμένες κατηγορίες υπόχρεων καταβολής Φ.Π.Α.. (άρθρο 18 παρ. 7)

6. Ενδεχόμενη απώλεια εσόδων από τη μη επιβολή προστίμων ή άλλων χρηματικών κυρώσεων στα ΕΛ.ΤΑ. για μη τήρηση ή πλημμελή τήρηση (έως 31.12.2003) βιβλίου αποθήκης. (άρθρο 21)

Οι ανωτέρω απώλειες εσόδων θα αναπληρωθούν από την αναμενόμενη αύξηση των εσόδων από άλλες διατάξεις του νομοσχεδίου.

Αθήνα, 20 Δεκεμβρίου 2004

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Γεώργιος Αλογοσκούφης

Αριθμ. 225/53/2004

ΕΚΘΕΣΗ**Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους
(άρθρο 75 παρ. 1 του Συντάγματος)**

στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών «Αμοιβαία συνδρομή των Κρατών - Μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης στον τομέα της άμεσης φορολογίας, φορολογία τόκων και άλλες διατάξεις»

Με τις διατάξεις του υπόψη νομοσχεδίου ενσωματώνονται στην Εθνική Φορολογική Νομοθεσία τέσσερις (4) οδηγίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης και ρυθμίζονται άλλα θέματα, ως ακολούθως:

A. ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΡΩΤΟ

1. Με τις διατάξεις του πρώτου κεφαλαίου ενσωματώνεται στην εθνική νομοθεσία η οδηγία 2003/93/ΕΚ του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, με την οποία τροποποιήθηκε η όμοια αριθ. 77/799/ΕΟΚ, σχετικά με την αμοιβαία συνδρομή των αρμόδιων αρχών των κρατών - μελών στον τομέα της άμεσης και της έμμεσης φορολογίας. Η επιχειρούμενη ενσωμάτωση συνεπάγεται στην ανάλογη τροποποίηση των διατάξεων των άρθρων 19-24 του ν. 1914/1990 στα εξής σημεία:

α. Επεκτείνεται το πεδίο εφαρμογής του ν. 1914/1990, αναφορικά με τις πληροφορίες που ο Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών ή ο εξουσιοδοτημένος εκπρόσωπός του δύναται να παρέχει στις αρμόδιες αρχές των κρατών - μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Ε.Ε.) και για τον καθορισμό των φόρων επί των ασφαλιστρών και ειδικότερα του φόρου κύκλου εργασιών και των τελών χαρτοσήμου, καθώς και σε κάθε άλλο παρόμοιο ή ανάλογου τύπου φόρο, ο οποίος προστίθεται ή αντικαθιστά τους φόρους αυτούς. Εξαιρούνται από το πεδίο εφαρμογής οι ειδικοί φόροι κατανάλωσης, καθώς και ο φόρος προστιθέμενης αξίας, ο οποίος ρυθμίζεται πλέον από τον Κανονισμό 1798/2003/ΕΚ του Συμβουλίου.

β. Ορίζεται η Διεύθυνση Διεθνών Οικονομικών Σχέσεων του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών ως αρμόδια αρχή για να αιτείται, να λαμβάνει και να παρέχει πληροφορίες προς τις αρμόδιες αρχές των άλλων κρατών μελών.

γ. Καθορίζονται τα πρόσωπα και οι περιπτώσεις κατά τις οποίες καθίσταται αναγκαία ή είναι δυνατή η αποκάλυψη των σχετικών φορολογικών πληροφοριών.

δ. Παρέχεται η δυνατότητα στην αρμόδια ελληνική φορολογική αρχή, εφόσον συντρέχουν ειδικοί λόγοι σχετικά με την εφαρμογή των προαναφερόμενων διατάξεων, να διαβουλευεται με την αρμόδια φορολογική αρχή του ενδιαφερόμενου κράτους - μέλους για τη διευθέτηση του προκύψαντος θέματος. Σε περίπτωση που διαπιστωθεί ότι οι πληροφορίες που λαμβάνει ή παρέχει είναι απαραίτητες και σε άλλα κράτη - μέλη, για την καταπολέμηση της φοροδιαφυγής ή της φοροαποφυγής, τότε μπορεί να προβεί σε σχετικές διαβουλεύσεις και με τους εκπροσώπους των αρμόδιων φορολογικών αρχών των κρατών αυτών. (άρθρα 1-2)

B. ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΥΤΕΡΟ

2. Με τις διατάξεις του υπόψη Κεφαλαίου ενσωματώνεται

στο εσωτερικό μας δίκαιο η οδηγία 2003/48/ΕΚ σχετικά με τη φορολογία των υπό μορφή τόκων εισοδημάτων από αποταμιεύσεις που αποκτούν φυσικά πρόσωπα. Ειδικότερα από τις επί μέρους διατάξεις προβλέπονται τα ακόλουθα:

α. Καθορίζεται ο σκοπός και το πεδίο εφαρμογής της εν λόγω οδηγίας. Συγκεκριμένα ορίζεται ότι οι διατάξεις αυτής εφαρμόζονται για το εισόδημα από τόκους που προκύπτει στην Ελλάδα από αποταμιεύσεις και καταβάλλεται σε πραγματικό δικαιούχο, ο οποίος είναι φυσικό πρόσωπο με φορολογική κατοικία σε άλλο κράτος - μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

β. Αναφέρονται οι υποχρεώσεις του φορέα πληρωμής (χρηματοπιστωτικό ίδρυμα) που αφορούν τον ακριβή προσδιορισμό των στοιχείων του πραγματικού δικαιούχου των τόκων, καθώς και οι υποχρεώσεις των λοιπών εμπλεκόμενων φορέων.

γ. Ρυθμίζονται θέματα σχετικά με την υποβολή, από το φορέα πληρωμής, των απαραίτητων στοιχείων του πραγματικού δικαιούχου των τόκων, τον τρόπο καθορισμού της αρμόδιας φορολογικής αρχής στην οποία υποβάλλει ο φορέας πληρωμής τις πληροφορίες για τους τόκους, τη διαδικασία της αυτόματης ανταλλαγής πληροφοριών μεταξύ της Διεύθυνσης Διεθνών Οικονομικών Σχέσεων του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών και της αρμόδιας αρχής του κράτους - μέλους κατοικίας του πραγματικού δικαιούχου κ.λπ.. (άρθρα 3-8)

δ. Καθιερώνεται μεταβατική περίοδος για τους τόκους που αποκτά ο πραγματικός δικαιούχος, ο οποίος κατοικεί στην Ελλάδα και ο φορέας πληρωμής των οποίων είναι εγκατεστημένος στο Βέλγιο, Λουξεμβούργο ή Αυστρία.

ε. Κατά τη διάρκεια της μεταβατικής περιόδου, το εισόδημα υπό τη μορφή των τόκων, από αποταμιεύσεις που αποκτά δικαιούχος κάτοικος Ελλάδας και καταβάλλεται από φορέα πληρωμής του Βελγίου, Λουξεμβούργου ή Αυστρίας, φορολογείται στην Ελλάδα σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 2238/1994.

Εάν στα εισοδήματα αυτά έχει παρακρατηθεί φόρος στο Βέλγιο, Λουξεμβούργο ή Αυστρία με συντελεστές παρακράτησης στην πηγή δεκαπέντε τοις εκατό (15%) τα πρώτα τρία (3) έτη, είκοσι τοις εκατό (20) τα τρία (3) επόμενα έτη και στη συνέχεια τριάντα πέντε τοις εκατό (35%), ο φόρος αυτός εκπίπτει από τον αναλογούντα φόρο που προκύπτει με βάση τις διατάξεις του ν. 2238/1994 υπό τις οριζόμενες προϋποθέσεις (μεταβίβαση στην Ελλάδα του 75% των εσόδων από τον παρακρατηθέντα φόρο στους τόκους αποταμιεύσεως που αποκτώνται στα παραπάνω κράτη).

Εάν έχει διενεργηθεί οποιαδήποτε άλλη παρακράτηση φόρου στην πηγή, χορηγείται πίστωση φόρου κατ' εφαρμογή των συμβάσεων περί αποφυγής της διπλής φορολογίας πριν από την εφαρμογή της προαναφερόμενης διαδικασίας. (άρθρα 9 και 10)

στ. Κατά τη διάρκεια επίσης της οριζόμενης μεταβατικής περιόδου και το αργότερο μέχρι τις 30 Δεκεμβρίου 2010, οι εγχώριες και διεθνείς ομολογίες και άλλοι διαπραγματεύσιμοι χρεωστικοί τίτλοι που έχουν εκδοθεί για πρώτη φορά από την 1η Μαρτίου 2001 ή που τα ενημερωτικά φυλλάδια για την εισαγωγή τους στο χρηματιστήριο αξιών έχουν εγκριθεί πριν από την ημερομηνία αυτή από τις αρμόδιες αρχές ή από αρμόδιες αρχές σε τρίτες χώρες, δεν θεωρούνται ως απαιτήσεις, εφόσον δεν πραγματοποιούνται επιπλέον εκδόσεις των εν λόγω διαπραγματέυσιμων χρεωστικών τίτλων από την 1η

Μαρτίου 2002 και μετά. Στην περίπτωση που η μεταβατική περίοδος παραταθεί πέραν της 31ης Δεκεμβρίου 2010, οι διατάξεις αυτές εξακολουθούν να ισχύουν, υπό προϋποθέσεις, μόνο για διαπραγματεύσιμους χρεωστικούς τίτλους κ.λπ.. (άρθρα 11-13)

Γ. ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΡΙΤΟ

3. Προβλέπεται ότι στα δικαιώματα και στους τόκους που καταβάλλει ημεδαπή ανώνυμη εταιρεία ή μόνιμη εγκατάσταση στην Ελλάδα εταιρείας κράτους - μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης, σε συνδεδεμένη εταιρεία άλλου κράτους - μέλους ή σε μόνιμη εγκατάσταση συνδεδεμένης εταιρείας κράτους - μέλους ευρισκόμενη σε άλλο κράτος - μέλος δεν ενεργείται παρακράτηση φόρου εισοδήματος.

Δίνονται οι ορισμοί των εννοιών «δικαιώματα», «τόκοι» και «συνδεδεμένη εταιρεία» και προβλέπονται οι προϋποθέσεις για την απαλλαγή από την παρακράτηση φόρου εισοδήματος.

Προβλέπεται μεταβατική περίοδος οκτώ (8) ετών, που αρχίζει από την 1η Ιουλίου 2004, κατά την οποία θα ενεργείται παρακράτηση φόρου εισοδήματος επί των δικαιωμάτων και επί των τόκων με συντελεστή δέκα τοις εκατό (10%) κατά τα πρώτα τέσσερα (4) έτη και πέντε τοις εκατό (5%) κατά τα τελευταία τέσσερα (4) έτη, εκτός εάν από την οικεία διμερή σύμβαση για την αποφυγή διπλής φορολογίας εισοδήματος προβλέπεται ευνοϊκότερη φορολογική μεταχείριση. Μέχρι την έναρξη της μεταβατικής περιόδου, κατά την καταβολή των δικαιωμάτων και των τόκων, θα ενεργείται παρακράτηση φόρου εισοδήματος σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις των διμερών συμβάσεων αποφυγής διπλής φορολογίας ή της εθνικής νομοθεσίας, κατά περίπτωση.

Ορίζεται ότι από την εφαρμογή των διατάξεων αυτών εξαιρούνται οι τόκοι από προνομιούχες μετοχές και ιδρυτικούς τίτλους, οι τόκοι υπερημερίας, καθώς και οι τόκοι που αποτελούν έμμεση διανομή κερδών.

(άρθρα 14-16)

Δ. ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΕΤΑΡΤΟ

4. Με τις διατάξεις του τέταρτου κεφαλαίου εντάσσεται στο εσωτερικό δίκαιο η οδηγία 2003/92/ΕΚ του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, με την οποία τροποποιήθηκε η όμοια αριθ. 77/388/ΕΟΚ, όσον αφορά τους κανόνες σχετικά με τον τόπο παράδοσης αερίου και ηλεκτρικής ενέργειας. Η επιχειρούμενη ένταξη συνεπάγεται την ανάλογη τροποποίηση διατάξεων του Κώδικα Φόρου Προστιθέμενης Αξίας (ν. 2859/2000) στα εξής σημεία:

α. Ορίζεται ότι η παράδοση αερίου μέσω του συστήματος διανομής φυσικού αερίου ή ηλεκτρικής ενέργειας, συμπεριλαμβάνεται στις πράξεις η πραγματοποίηση των οποίων δεν θεωρεί το αγαθό ως μεταφερόμενο από το ένα κράτος - μέλος στο άλλο.

β. Προσδιορίζεται ο τόπος παράδοσης του προαναφερόμενου προϊόντος, σε μεταπωλητή υποκείμενο σε φόρο για την πραγματοποίηση των σχετικών φορολογητέων πράξεων.

γ. Καθορίζεται ο τόπος παροχής υπηρεσιών και για τις περιπτώσεις υπηρεσιών παροχής πρόσβασης στα συστήματα διανομής φυσικού αερίου και ηλεκτρικής ενέργειας.

δ. Απαλλάσσεται από το Φόρο Προστιθέμενης Αξίας

(Φ.Π.Α.) και η εισαγωγή αερίου, μέσω του συστήματος διανομής φυσικού αερίου, καθώς και ηλεκτρικής ενέργειας.

ε. Διευρύνονται οι φορολογητέες πράξεις για τις οποίες ο λήπτης των υπηρεσιών και αγαθών είναι υποκείμενος στο Φ.Π.Α.. Από τις πράξεις αυτές εξαιρούνται ως προς την υποχρέωση καταβολής Φ.Π.Α. ορισμένες κατηγορίες υπόχρεων. (άρθρα 17-18)

Ε. ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΕΜΠΤΟ

5.α. Συνιστώνται, με κοινή υπουργική απόφαση, Ομάδες Σχεδιασμού Προγράμματος σε κάθε Υπουργείο και Περιφέρεια, για το σχεδιασμό του Εθνικού Στρατηγικού Σχεδίου Ανάπτυξης (Ε.Σ.Σ.Α.) της προγραμματικής περιόδου 2007-2013.

Στις αποφάσεις αυτές εξειδικεύεται το έργο της κάθε Ομάδας και ορίζονται ο αριθμός, η σύνθεση, τα προσόντα των μελών της και κάθε αναγκαίο σχετικό θέμα. Η διάρκεια λειτουργίας της κάθε Ομάδας λήγει στις 31.12.2006 και μπορεί να παραταθεί με απόφαση του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών, μέχρι την ημερομηνία έγκρισης του Ε.Σ.Σ.Α. και των Επιχειρησιακών Προγραμμάτων.

β. Καθορίζεται η διαδικασία συγκρότησης των παραπάνω ομάδων, ο συντονιστής της κάθε Ομάδας κ.λπ..

(άρθρο 19)

6. Παρέχεται η δυνατότητα μεταφοράς, με κοινή υπουργική απόφαση, της έδρας της Ειδικής Υπηρεσίας Διαχείρισης Προγραμμάτων Κοινοτικής Πρωτοβουλίας «Interreg» από την Αθήνα, που στεγάζεται σήμερα, στη Θεσσαλονίκη.

(άρθρο 20)

7.α. Απαλλάσσονται τα ΕΛ.ΤΑ., από την υποχρέωση τήρησης βιβλίων αποθήκης για προϊόντα που αφορούν φιλοτελικές δραστηριότητες από 1.1.2004 και εφεξής, καθώς και από την επιβολή προστίμων ή άλλων κυρώσεων για τη μη τήρηση ή πλημμελή τήρηση αυτού ως την 31.12.2003, εφόσον από τις παρατυπίες αυτές δεν επηρεάζονται τα οικονομικά αποτελέσματα.

β. Ορίζεται, επίσης, ότι δεν ισχύει για τα στοιχεία που εκδίδουν μηχανογραφικά τα ΕΛ.ΤΑ. η Υπουργική απόφαση για την υποχρέωση χρησιμοποίησης «Ειδικών Ασφαλών Φορολογικών Διατάξεων Σήμανσης Στοιχείων» του ν. 1809/1988.

(άρθρο 21)

Από τις προτεινόμενες διατάξεις προκαλούνται τα ακόλουθα οικονομικά αποτελέσματα επί του Κρατικού Προϋπολογισμού:

1. Ετήσια δαπάνη από τη δημιουργία στη χώρα μας ενός ειδικού μηχανογραφικού συστήματος για την ανταλλαγή πληροφοριών, μεταξύ των αρμόδιων αρχών, σχετικά με στοιχεία του πραγματικού δικαιούχου των τόκων.

(άρθρο 8)

2. Δαπάνη, για τα έτη 2005 και 2006, σε βάρος του Κρατικού Προϋπολογισμού από τη σύσταση των παραπάνω ομάδων, το ύψος της οποίας εξαρτάται από την έκδοση των σχετικών κ.υ.α., στις οποίες και θα καθορισθεί ο ακριβής αριθμός των μελών και η αποζημίωση αυτών. Εκτιμάται, πάντως, στο ποσό των 1.414.000,00 ευρώ περίπου κατ' έτος. Τυχόν παράταση της λειτουργίας των Ομάδων Σχεδιασμού Προγράμματος πέραν των παραπάνω ετών προκαλεί ισόποση ετήσια δαπάνη. (άρθρο 19)

3. Ενδεχόμενη δαπάνη από:

α. Την αποστολή εκπροσώπου της χώρας μας σε άλλο κράτος - μέλος προκειμένου να διαβουλευθεί για τη

διευθέτηση θέματος που θα προκύψει από την εφαρμογή των παραπάνω διατάξεων. Το ύψος της δαπάνης δεν μπορεί να προσδιορισθεί, διότι εξαρτάται από τον αριθμό των εκπροσώπων και τις ημέρες παραμονής τους στο άλλο κράτος - μέλος. Εκτιμάται, πάντως, σε 1.735,00 ευρώ (310,00 ευρώ αεροπορικά εισιτήρια, 1.000,00 ευρώ για διανυκτέρευση και 425,00 ευρώ για ημερήσια αποζημίωση), περίπου, για κάθε εκπρόσωπο και για πέντε ημέρες παραμονής. (άρθρο 2 παρ.5)

β. Την επιστροφή του επιπλέον ποσού φόρου στον πραγματικό δικαιούχο στις περιπτώσεις που το ποσό του παρακρατηθέντος φόρου στην πηγή (Βέλγιο, Λουξεμβούργο ή Αυστρία ύψους 75% επί των εσόδων από την αιτία αυτή) υπερβαίνει το ποσό του φόρου που αναλογεί για το εισόδημα αυτό στην Ελλάδα. (άρθρο 10)

4. Ενδεχόμενη εφάπαξ δαπάνη για τη μετεγκατάσταση της ανωτέρω Ειδικής Υπηρεσίας, το ύψος της οποίας εκτιμάται ότι θα ανέλθει στο ποσό των 20.000,00 ευρώ. (άρθρο 20)

5. Ετήσια μείωση των εσόδων του Δημοσίου από:

α. τη σταδιακή κατάργηση της παρακράτησης φόρου επί των δικαιωμάτων και των τόκων που καταβάλλουν ημεδαπές Α.Ε., σε συνδεδεμένες εταιρείες κρατους - μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης, (άρθρα 15 ,16)

β. την κατάργηση του ισχύοντος καθεστώτος παρακράτησης των φόρων επί όλων των τόκων για το σύνολο των κατοίκων που αποδεικνύεται ότι είναι κάτοικοι των υπόλοιπων κρατών - μελών της Ε.Ε., (άρθρο 3)

γ. τη διεύρυνση των πράξεων από τις οποίες εξαιρούνται ορισμένες κατηγορίες υπόχρεων καταβολής Φ.Π.Α.. (άρθρο 18 παρ. 7)

6. Ενδεχόμενη απώλεια εσόδων από τη μη επιβολή προστίμων ή άλλων χρηματικών κυρώσεων στα ΕΛ.ΤΑ. για μη τήρηση ή πλημμελή τήρηση (έως 31.12.2003) βιβλίου αποθήκης. (άρθρο 21)

7. Ετήσια αύξηση εσόδων του Δημοσίου από:

α. τη φορολόγηση των υπό μορφή τόκων εισοδημάτων από αποταμιεύσεις, τις οποίες αποκτά φυσικό πρόσωπο κάτοικος της Ελλάδας σε άλλο κράτος - μέλος της Ε.Ε., (άρθρο 3)

β. τη μεταβίβαση στην Ελλάδα του 75% των εσόδων από τον παρακρατηθέντα φόρο από τόκους αποταμιεύσεων στο έδαφος ορισμένων κρατών (Βέλγιο, Λουξεμβούργο ή Αυστρία). (άρθρο 10)

8. Από τις διατάξεις των παραγράφων 6 και 8 του άρθρου 18 του υπό ψήφιση νομοσχεδίου θα υπάρξει χρονική υστέρηση εσόδων, λόγω της μετατόπισης της είσπραξης του Φ.Π.Α. από το στάδιο της εισαγωγής αερίου και ηλεκτρικής ενέργειας, όπως συμβαίνει σήμερα, στη φάση της διανομής. (άρθρο 18)

Αθήνα, 20 Δεκεμβρίου 2004

Ο Γενικός Διευθυντής

Βασίλειος Κατριβέσης